

Старі Залицькі анекдоти

УПОРЯДНИК ТА РЕДАКТОР
РОМАН ДІДУЛА

Збірка перша

Львівська обласна організація
Товариства любителів книги

Львів
1990 рік

У цій книжці лише невелика частка анекдотів, що друкувались в українській галицькій пресі до-
радянських часів і вже тепер за-
писані від людей старшого поко-
ління.

Сміх також допомагав нам
вижити, не втратити національної
самобутності.

Шановні добродіі!

Купивши цю книжку, Ви зро-
били святу справу — допомогли
знедоленим дітям. Частина при-
бутків буде переказана у добро-
чинний Фонд «Дітям Чорнобиля».

АНЕКДОТИ ДОШЛЮБНІ

На вулиці

- Кажу тобі, Зоня має розуму за двох.
- Чоловіче, чому ж ти з нею не женишся?

Підслухане

Батько: Ірцю, той молодий чоловік, що до
тебе заскакує, мені зовсім не подобається...

Ірка: Правду сказати, татку, то і ти йому
не подобаєшся!

Запізно

- Подумай собі, Марто. Вчора я стрінула
одного хлопця, що ніколи ще не поцілував дів-
чини.
- Це цікаво. Мушу побачити цей рідкісний
екземпляр.
- Тепер уже пізно.

Нинішня молодь

- Що б ви сказали, панно Іванко, якби я
вас поцілував в присутності гостей?
- Пане Юрку, не робіть дурниць, ходім кра-
ще в сад.

У ворожки

— Карті кажуть, що ваш милий зраджує вас.

— Боже мій! Але котрий то може бути: Богдан, Микола, Роман чи Славко?

Як молитися

Каже японська приповідка:

«Коли ідеш в мандрівку, помолися раз. Коли пускаєшся в морську подорож — два рази, а коли думаєш женитися — помолися щиро три рази!»

Між товаришами

— Ти чому зірвав з Іванкою?

— Через її минувшину.

— Але ж в неї бездоганна минувшина!

— Так, так, але дуже задовга.

Мінливі чоловіки

— Ах! Іще два місяці тому я була смертельно закохана в Степана, а нині не можу на нього дивитися. Які ті чоловіки мінливі!

Не цілком здурів

Один багатий панок мав зносини з артисткою. Якось він каже:

— Я вас так люблю, що трохи не здурію.

— Як так, то ожениться зі мною.

— Но, але я ще не здурів.

Між залюбленими

— Що ти зробила б, якби я тебе поцілував?

— Покликала б тата.

— І батько прийшов би?

— Сумніваюсь, бо він виїхав до Америки.

Погроза

Мати до доньки: Заявляю тобі, що коли вийдеш заміж за Владка, то нога моя у вашій хаті не буде!

Владко: Чи ви не могли б це заявити письмово?

Одне «але»

— Панно Віро, чи можу я з вами одверто говорити?

— Як на сповіді, пане Богдане.

— Якби ви згодилися вийти за мене, чи ваш батько постарався б для мене посаду?

— Зовсім певно!

— А заплатив би мої борги?

— Розуміється.

— А ваша мама любила б мене?

— Як рідного сина, пане Богдане!

— В таких разі скажіть: хочете бути моєю жінкою?

— Ні, пане Богдане!

Про кохання

Кохання має чотири фази. Перша — музика без слів. Друга — слова і музика. Третя — слова без музики. Четверта — ні слів, ні музики.

Лист залюбленої

Коханий! Я загубила десь твою адресу, але сподіваюся, що лист цей дійде до тебе і по тій адресі, що я напишу. Якщо цього листа ти не дістанеш, то негайно подай мені свою точну адресу.

Цілую 10 000 000 000 разів

Твоя Галя.

У тунелі

Він: Ех, якби я був знав, що тунель такий довгий, то я був би тебе поцілував.

Вона: Так то не ти мене цілував?

Вчини щось мудре

— Панно Галю, я для вас готов вчинити тисячу дурниць...

— Вірю, вірю, але ви спробуйте вчинити щось мудрого.

— Приміром?

— Оженіться.

— Даруйте мені, я поповнюю лише дурниці, а до таких мудрих речей ніколи не хапаюсь.

На березі

Вона: Любов жінок — се океан...

Він: Де вже не один мужчина втопився.

Що ж вдієш?

— І хочеться тобі женитися з такою старою бабою?!

— Га, що ж робити, з самим її посагом шлюбу не дадуть.

Дівоча молитва

— Боже наш милосердний, я для себе нічого не прошу, але моїй добрій матусі пішли зятя!

Самовідданий

— Кажете, що любите мене, бо танцюєте з мною цілий вечір? Чи це доказ любові?

— Так, бо коли б ви знали, як ви кепськ танцюєте, то зрозуміли б, яка це посвята з мого боку.

Послуга

Вона: Чи можете мені зробити одну маленьку послугу?

Він: Дуже радо! Чим можу служити?

Вона: Я хотіла б зробити щось на злість моїй товаришці Зоні, допоможіть мені.

Він: З приємністю!

Вона: Оженіться зі мною, то вона лопне від злості.

Видно, що не буде

— Палко люблю тебе, як пироги зі сметаною! А вийдеш за мене?

— А не будеш бити?

— А де ж би я тебе бив... боронь боже!

— Ану забожися!

— І не варта тобі дати по зубах?! Як кажу, що ні, то ні!

Впертий

Він: Як ви будете такі вперті, то я скочу з сего мосту.

Вона: Шкода, що внизу нема води.

Він: А пощо мені вода?

Вона: Охолодилибисьтеся та вернули назад на міст.

Цікавий

— Скажіть, дівчино, за ким ви замужем?

— Я ще незаміжня.

— Тоді скажіть, за ким ви незамужем.

Залицяльник

Панич: Касюню любя, стукаю до твого серденька...

Кася: Добре, паничу, але не знаю, чи мій капраль скаже вам прощу.

Усе буде

- Слухай, Іване, пощо тобі женитися та ще з Параскою, коли ні ти, ні вона нічого не має.
- Але як поберемось, то будемо мати.
- Що?
- Дитину.

Око за око

- Знаєш, Петро був вчора безличний, він мене поцілував.
- А що ти на се?
- Поступила за законом: око за око, зуб за зуб.

Шкода

- Чого плачеш, дівко?
- Мій милий пішов на три роки до війська.
- Не плач, він поверне.
- Ага, я до того часу іншого покохаю.

Після перепросин

- Мама: Ну і що ж? Перепросив тебе Степан за се, що тебе поцілував?
- Доня: Так. Б-у-гу-у-у...
- Мама: То чого ти плачеш?
- Доня: Бо він сказав, що того вже більше не буде робити. Бу-гу-гу-у-у...

На вечірці

- Як гадаєш, ось тамта брюнетка, що стоїть коло якогось старого хирляка. Чи се його донька чи жінка?
- У цьому легко прецінь переконатись.
- Та як?
- Підійди до них і поцілуй її...

— Ну?

— Якщо то його донька, то він запросить тебе на вечерю до себе, а якщо жінка, то дістанеш палицею по голові.

Стояв старий з молодю

Він: Вислухайте мене!

Вона: Властиво, що там слухати, ви для мене застарі. Зрештою подумаю до завтра.

Він: Але ж подумайте! Та завтра я буду ще старший!

Сумнів

Перехожий парубок (до 14-літньої знайомої дівчини): Добрий день, моє дитя, що чувати коло тебе?

Дівчина (до себе): Тепер не знаю, чи він мені говорить вже «ти», чи ще «ти»?

Оголошення

«Молода вдова пошукує місця господині у молодого вдівця. Детальна інформація на місці...»

Порівняння

- З чим можна порівняти поцілунок?
- З цигаркою. Бо як до одного, так і до другого треба вогню.

Перша спроба

Вона: Ви щось, здається, хочете мені сказати.

Він: Так, я хотів вас спитати, що ви хочете сказати.

Потішив

- Чому ви, пані, не виходите заміж?
- Стара-м вже...
- Гм... що ви! Та ж з вашими 100 000 приданого ви по-моєму дуже молоді.

Відповідь учениці

- Назви майбутній час слова «любити».
- Вийти заміж.

А якщо ні

Кавалер: Пані! Не мучте мене довго, згодіться стати моєю жінкою, в противнім разі... мої довги виростуть до неймовірних розмірів.

Роман у 8-и частинах

I. На службі. II. Перша любов. III. Друга любов. IV. Нагнання зі служби. V. Ніч і великоміська вулиця. VI. Продаж гнилих яблук. VII. Шпиталь. VIII. Могила.

На самий спід

- Чи ти пішла би за мною до пекла, так як Маргарита мала піти за Мефістофелем?
- З тобою охоче на самий спід!
- Який би я був щасливий, якби ти там лишилася, а я вернувся хоча б... Мефістофелем?

Телефон виручить

Батько: Прикро мені, але всі мої дочки вже заручені.

Кавалер: А коли було б що вільного, то прошу зателефонувати.

Перший лист

— Мамо, скільки можна послати поцілунків нареченому у першому листі?

Твердиня не є перепоною

— Голова то твердиня, котра має боронити дороги до серця,— сказав батько до сина, який легкодушно залюбився,— і розум то комендант твердині, і він має старатись, щоб твердиня не була здобута.

— Так, тату, маєте рацію,— сказав син,— але теперішня військова тактика дозволяє твердиню обійти.

Не добрав

- Чи не думаєш сих м'ясниць оженитися?
- Борони боже! Ще мушу зробити на 2000 ринських боргу, а тоді вже, певно, оженюся...

На балу

Він: Пані, чи можу вас просити?

Вона: Якщо на кадриль — то ні, але на ціле життя, то дамся впросити.

Колись і тепер

— Давніше люди тратили розум з любові, а тепер тратять любов через розум.

Усе йде, усе міняється

Дівчата питають — у 20 років: «Який він?», в 30 років — «Ким він?», а в 40 років — «Де він?»

Всяке бувало

- Чи ви жонаті, пане?
- Ні, але я мав в житті всякі інші нещастя.

Можна і більше

— Славку, дам тобі 50 сотиків, якщо принесеш жмуток волосся твоєї сестри.

— Пане Юрку, а скільки дасте, як я принесу цілу перуку?

Вистарчить молодша

— Отже ви хочете женитися з одною із моїх дочок. Добре, то беріть старшу.

— Ну, аж так багато довгів я не маю...

Папуга-зрадник

— Чому ти зірвав свої заручини з Оленкою?

— Бо її папуга завжди верещить, коли я збираюся виходити: «Залишися ще трохи, Мико-ло!»

— А що ж у тім злого? Адже всі знали про ваші заручини.

— Так, але я називаюся Омелян...

Освідчення

Коробчук присягається молоденькій вдові, що її кохає.

Вона зітхаючи каже:

— Та ви ніколи не зробили б мені того, що зробив мій небіжчик...

— А що він такого зробив?

— Помер за тиждень по шлюбі і залишив мені в спадщину п'ять тисяч доларів.

Порозумілися

Наречена: Васильку, я не йму віри, щоби це був твій перший поцілунок? Відразу видно, що ти маєш досвід.

По обзорилах

Вертаються свати з обзорин, а парубок питається:

— Як там вона?

— Та ввійде. Не стара ще, гладенька, спокійна і має всі здорові зуби.

— Ей, та пощо було аж в зуби заглядати?

— Та ж не про дівку, а про корову говоримо, що обіцяли свати дати.

Дві вигоди

Він: Як хочеш, можемо зараз повінчатися. Мій вуйко священик.

Вона: Добре, але як нам буде зле, то можемо скоро розійтися, бо мій вуйко адвокат.

Треба спішити

Перша: Подумай собі, Славко ще не пізнав мене добре, а вже хоче женитися зі мною.

Друга: Йди, йди скоро за нього, поки ще він не пізнав тебе.

Повірить

Дочка (до мами): Я радо вийшла б за Антона, але він атеїст.

— Звідки це знаєш?

— Сказав мені, що не вірить в пекло.

— Не роби собі нічого з цього. Як оженився з тобою, то вже переконається, що пекло є.

Трапила коса на камінь

— Ти, Ганусько, повинна віддатися за столяра.

— Ов, а то чому?

— Щоб тобі трохи язик згимблював.

— А ти, Васильку, повинен оженитися з донькою боднаря.

— Ніби чому?

— А щоб тобі тесть вставив п'яту клепку.

Залюблені

— Знаєш, це була найстрашніша хвилина в мойому житті. Я хотіла вже застрелитися, та не мала грошей, щоби купити собі револьвер.

— Моя дорогенька кицю, та коли б ти мені хоч слово сказала, я був би дав тобі грошей...

У ворожки

— Отже ви хотіли б знати будуччину вашого нареченого?

— Ні, я хочу знати його минувшину. Будучину можу собі сама уявити.

Три періоди

Перед шлюбом — він говорить, вона слухає.

Перший рік по шлюбі — вона говорить, він слухає.

Пізніше — обое кричать, сусіди слухають.

Переборщив

— Пані, ви виглядаєте, як квіточка.

— Ви, мужчини, всі підлесні. Пан Богдан щойно мені казав те саме.

— Не вірте йому, пані, тому брехуніві.

Як дійде до розуму

— Іване, нащо ви свого сина жените? Та ж це ще дитина, ще дурне!

— Ба, кумоньку. Як дійде до розуму, то не схоче!

Що кому бракує

— Микола сказав мені вчора, що мені бракує лиш двох крил...

— Щоб стати ангелом чи гускою?

Непорозуміння

Пані: Марусю, я сьогодні бачила, як син пекаря тебе цілував. Відсьогодні я сама буду відбирати печиво.

Кухарка: Це нічого не дасть, прошу пані. Він любить лише блондинок.

Теж причина

Скакундяк відвідує щовечора вдову Марисю і п'є склянку чаю.

— Чому ти з нею не в женишся? — питає його приятель.

— Я теж про це думав... але де я опісля щовечора питиму чай?

Прощання

— До побачення, Марусю. То ваше останнє слово «ні»?

— Так.

Так чи так

— Я купив собі лотерею. Коли виграю, то зможу оженитися.

— А коли не виграєш?

— То мушу женитися!

Знайшовся

Він: Але ж, дорогенька! Ми умовилися, що наші заручини триматимемо від усіх в тайні, а ти вже про це всім розповіла.

Вона: Не всім, лише Марусі. Бо вона сказала, що мене ніякий ідіот не схоче. Мусила ж я переконати її, що такі хтось знайшовся...

З найбільшою приемністю

— Миколо, найдорожчий, по тім, що скоїлося між нами, мусимо разом умерти!

— Але ж, найдорожча, з найбільшою приємністю.

Єдина рада

— Галю, востаннє вас питаю, чи хочете стати мою жінкою?

— Так: щоб нарешті скінчилися ті питання...

Модерне кохання

— Знаєш, я кохала його до божевілля.

— Довго?

— Не знаю, я не мала годинника.

Між верблюдами

Молодий верблюд порішив женитися і попросив ради свата-верблюда.

— Маю для вас прекрасну партію. Молоденька, мудра, інтелігентна, пристійна... Має тільки один гандж...

— Який?

— Вона не має горба!

Наречена

— Чи ти так добре знаєш свого нареченого, що так йому довіряєш?

— А так, я його добре знаю. Не знаю лише, де мешкає і як називається.

Розмова

— Я можу залюбитися лише в таку жінку, яка є контрастом до мене.

— Ох ти бідненький!

— Чому?

— Бо мудру жінку так тяжко найти!

Треба спішитися

— Уважай, донечко, бо сьогоднішні парубки є щораз гірші.

— Тому мушу спішитися, мамо, щоб пізніше не дістати найгіршого.

Практична

Він: Коли ласка, позвольте з'явитися вам у сні.

Вона: Ось вам моя адреса.

Порахував

— Іване, женишся з Горпиною?

— Або я дурний. Вона має сорок літ, а я двацять. Як я буду мати сто, то вона двісті. Не хочу.

Самостійна

— Чи ти вийшла би заміж за вдівця?

— Ніколи! Мужчину я собі сама мушу вдресувати.

Що таке холостяк?

— Що таке холостяк?

— Холостяк — то чоловік, котрий не жениться, поки добре не подумає, а як подумає — не жениться.

А вона думала...

— Лялю, вір мені, що я вічно буду тебе любити.

— А я даремно думала, що ти оженишся зі мною...

Жінки

— Яких воліємо жінок — мудрих чи дурних?

— Таких, що знають про свою дурноту, і таких, що нічого не знають про свою мудрість.

Порівняння

— Чому ви не женитесь? — питає пані чоловіка, котрий щойно повернувся з полону.

— Ой, пані, я вернув щойно з неволі.

Або-або

— Думаю, що подружжя застерігає людину від самогубства.

— А я думаю, що самогубство забезпечує людину від подружества.

Треба заждати

— Коби я так міг почути від своєї нареченої, що вона про мене думає?

— Не журися... За кілька днів по шлюбі будеш знати все докладно.

Як це розуміти?

— Слухай, Івасю, чи й надалі будеш мене так само любити, навіть коли буду старша і поганіша?

— О, серце, не думай так! Старша будеш розуміється, але поганіша напевно ні!

Того нема

— Правда, як то техніка в останні десять років наробила поступу: телеграф без дроту, порох без диму, віз без коней...

— А все ж бракує найважливішого... Посагу без жінок.

Сон

— Снилось мені, пані, що я вас поцілував. Що то може значити?

— То значить, що ви далеко відважніші, як спите.

Бідний жених

— Юрчику, чи той жених, що має одружитися з твоєю сестрою, багатий?

— Напевно ні, бо за кожним разом, коли мова заходить про подружжя, мій батько говорить про нього: «Бідний хлопець».

Добрий спосіб

— Знаєш, кохана, — каже Микола до судженої, — проведемо сьогодні гарний вечір. Я купив чотири білети до театру.

— Чому аж чотири?

— Один для твого батька, один для мами, тих два для твоїх сестричок.

Привичка

— Чому не женитесь?

— От, привичка...

— Яка привичка?

— Та вродився чоловік кавалером, то якось тяжко привикати було би бути жонатим... Якби так був вродився жонатим.

Тільки дві прикмети

— Знаєш, жінка, яку би я взяв за жінку, мусила б мати дві прикмети: перше, то повинна бути така гарна, що я мав би з нею охоту женитися навіть без грошей, і друге, — то повинна мати стільки грошей, що я вжився би з нею, навіть якби була така погана, як ніч у непогоду.

Між приятелями

- Коли хочеш женитися, дам тобі раду.
- Яку?
- Зовсім не женися.

Приємний вибір

Дочка дантиста, вздрівши, що додому йде батько:

— Ох, любий Едварде, батько йде. Як побачить нас, ми пропали. Тоді не випадає нічого, як тільки просити о мою руку, або дати собі вирвати зуб.

Порада

- Я хотіла б перед шлюбом своєму Івасе зробити якусь несподіванку.
- Гм, покажи йому свою метрику.

Помста

— Привітай мене, Галю! Вчора мені освідчився Богдан.

— Я думала, що він це зробить. Передвчора освідчився мені, а коли я йому відмовила, вибіг з криком: «Тепер я готовий на все!»

Лекція граматики

- Який то час: «я любив»?
- Втрачений.

Коли думає?

- Коли думає ваша дочка виходити заміж?
- Думає вдень і вночі.

Несподівана відповідь

- І вона відмовила тобі?
- Так, друже.
- Не журися! Чи ти не знаєш, що жінки, коли говорять «ні», то думають «так».
- Але бачиш, вона не сказала «ні», тільки просто: «Ідіть геть до чорта!»

Нереальне

Він: Якби ти мала до вибору: мільйонера, якого не любиш, і бідного юнака, якого любиш — кого ти вибрала б?

Вона: Не завертай мені голови нереальними прикладами!

Він: Нереальними? Як то?

Вона: Бо де є такий мільйонер, якого я могла би не полюбити?..

Вчитися запізно

Він: Чи не думаєте, пані, що колись навчитися мене любити?

Вона: Ні, ніколи!

Він: Я так і думав. Ви застарі вже до науки.

Не має охоти

- Завтра маю йти на шлюб, але чомусь не маю охоти.
- А хто жениться?
- Я.

Доказ любові

— Дайте мені, Стефцю, бодай малий доказ, що мене любите.

— Маєте доказ: втікайте скоро, бо йде мінута з грубою палицею.

Відповідь

— Панно Ірко, ви єдина моя думка!

— Я відразу знала, що тих думок у вас небагато.

Дівочі мрії

— Ех, щоб мені попався наречений з авіаційним...

— А мені хоч шофер.

Враження

Богдан не має ані сотика. Галя багата.

— Ви багаті, правда, панно Галю?

— Так, маю сто тисяч.

— Ах! Чи хочете бути моєю?

— На жаль... не можу.

— Я знав.

— То чому питали?

— Я хотів знати враження, яке переживає людина, що тратить сто тисяч.

Знахідка

— Пані, так вас люблю, що божеволію з любові...

— Не журіться, мій батько психіатр.

Питання на місці

Батько молодій панни: — А по моїй смерті моя дочка дістане 200 тисяч.

Жених: — Перепрошую, у вашій родині довго живуть?

Тільки тому

— Чому за крадіж жіночого серця закон не карає, тим часом коли за кожну іншу крадіж карає?

— Бо крадіж жіночого серця є злочином і карую рівночасно.

Не має серця

Старий Патронташ оповідає нареченому своїй доньки, як йому зле йдуть інтереси:

— Ні, то страшно! Я того не переживу. Я банкрут, я зруйнований! Цілий маєток пропав, ще маю ту потіху, що щастя моєї доньки забезпечене, бо ти, мій дорогий зятю, будеш дбати про неї.

— За кого ви мене маєте? Чи я мав би серце забирати вам тепер дочку, коли ви й так все втратили! Ніколи! Вона тепер одинока ваша потіха.

З другим краще

— Що роблять ваші брати?

— Дякую за питання. Один за місяць жениться.

— А другий?

— О, другий почувається дуже добре.

Випадок

— Пане директоре, прошу відпустку на завтра.

- Що є? Знов якийсь випадок?
- Весілля, пане директоре.
- Ви все щось собі вигадуете. А що то за дурень жениться?
- Я, пане директоре.

Дотримав слова

- Як ти змінився, Васильку. Колись ти обіцяв мені, що покладеш мені під ноги цілу земну кулю...
- І що, чи вона не лежить там?

Комплімент

- Пані, ви як сонце.
- Чи така гаряча?
- Ні, тільки я не можу на вас дивитися.

Герой

- Пані, для вас я піду на всі жертви.
- Так, то може підемо нині до кіна?
- Добре! Маєте певно два білети?!

Совість

- Питає банкір банкіра:
- Чи то правда, що твій молодий спільник утік з твоєю касою і дочкою за границю?
- Правда. Але, бачиш, його совість загризла і пише, що повертає мені...
- Що, гроші?
- Гроші ні. Дочку.

Любов

- Трістан Бернард дав таку відповідь на питання, що таке любов:
- Коли двоє людей знайомляться, то три години є очаровані... надумуються три дні...

кохаються три місяці... толерують себе три роки... і сваряться 30 літ.

Мудра

- Що, ти хочеш вийти за того старого фабриканта і провести з ним цілий свій вік?
- Свій? Ні, я проведу його вік.

Що кому

- Як же то, пане, даєте свою дочку іншому? Чей же ви дали слово мені?
- Ну, так! Вам я дав слово, а йому дочку.

Дивний місяць

- Ясна і тепла ніч. Батько отворив вікно і кричить:
- Галю, що ти там робиш в городі?
- Дивлюся на місяць, татку!
- Добре, моя дитино! Але вже пізно, скажи вже місяцеві, аби взяв ровер* і поїхав додому, а ти йди спати.

Золоте серце

- Василю, чи ти вженився би з дівчиною лише задля її поля?
- Ні. Але не міг би я допустити того, щоб вона через багатство лишилася старою дівкою, отже вженився би з доброго серця.

Вгадав

- Знаєш, я женюся. Вгадай, що робить моя будуча жінка?
- Дурницю.

* Велосипед.

Хитрун

— Марусю, хотів би вас дещо спитати: будете моєю жінкою?

— Щось ліпшого не знаєте?

— Знаю, але та мене не хоче.

У сні і наяву

— Мені снилося, що я вас поцілував. Що такий сон значить?

— Що ви є інтелігентніші, коли спите, як коли не спите.

Такса

— Хочете женитися з моєю дочкою? Добре, але мушу вам сказати, що наймолодша дочка дістане 10 тисяч, старша — 20, а найстарша — 30 тисяч золотих.

— А ще старшої не маєте?

Чи так — чи не так

До багатого промисловця приходить молодий чоловік і просить на хвилину розмову.

— Вже знаю, про що йде, — каже промисловець, — потребуєте грошей.

— Ні, прошу пана, хочу тільки просити руки вашої дочки.

— Отже, я вгадав, хочете грошей.

Чемний

— Ви, певно, далеко старші від мене?

— О, ні! Я ніколи не насмілюся б прийти на світ перед шановною панею добродійкою.

Тільки тому

— Чому тепер так багато тихих весіль?

— Ну, тому, щоб діти не побудилися.

Неслівний

— Який то мій Ромко неслівний. Учора ми дали собі слово, що жоден з нас не піде на забаву, а потім я стрічаю його на танцях.

Де легше?

— Король може правити державою вже з 14 літ, а женитися щойно у 18. Чого воно так?

— Бо легше правити державою, ніж жінкою.

Рація

— Подумай, Ольга покинула мене і вийшла заміж за 70-літнього.

— І як оправдалась перед тобою?

— Сказала, що я молодий, то можу почекати, а такий старий уже не має хвилини на розтрачення.

Що кому

Вона: Ах ти, книголюбе! Знаєш, я воліла би бути твоєю книгою!

Він: Маєш рацію. Але я волів би, щоби ти була календарем.

Знайомство

— Ви просили руки моєї дочки. Я маю про вас деяку інформацію і мушу вам сказати, що...
— Я теж зібрав про вас інформацію, пане директоре...

— Так? То що іншого. Отже не говорімо більше про це... Можете женитись з дочкою.

Надія на батьків

Молода пара змовляється тікати з дому і без відома батьків повінчатися.

Він: Я ждатиму тебе опівночі. Ти зможеш до того часу спакувати валізу?

Вона: Чому ні? Тато і мама обіцяли мені допомогти.

Виграш

Левко виграв у лотереї велику суму грошей. Тут же пішов на пошту і зателефонував на-речений: «Я виграв гроші. Чи вийдеш за мене заміж, запитання. Десять слів на відповідь заплачено». За дві години прийшла відповідь: «Так так так так так так так Андріянко».

Запевнення

— Будеш мене кохати, коли поберемося?

— Як можеш про це питати? Я завжди мав слабкість до заміжніх жінок.

Освідчення

— І що, ти просив руку Славки?

— Так, просив.

— І дістав.

— Так, в лице.

Привичка

До судді приходять молодий парубок.

— Пане раднику, хочу женитися з вашою дочкою.

— Чи ви були вже карані?

Дещо про втечу

Він і вона плывуть у меланхолійному танго.

— Я думаю, — каже він, — що на велику, страшну любов найкращий лік — втеча!

Вона іронічно всміхається і каже:

— Так... але вдвійко.

Скромна

— Як ти уявляєш собі багатого мужчину, Ренато? Такого, що має все, що собі бажає?

— Ні, такого, який має все, що я собі бажаю.

Модерна рандка

— Отже, о сьомій годині, Юрчику... але ти можеш прийти щойно у чверть на восьму, тому що я не прийду перед восьмою. Коли б я не була до без п'ятнадцяти восьма, тоді чекай мене до восьмої, бо пізніше певно не прийду!

Родичі

Питає парубок дівчину:

— Ну і що? Твої родичі згодилися, щоби ми побралися?

— Ще ні. Тато ще не надумався, а мама чекає, щоб йому спротивитись.

Початок кохання

— Скажи, кохана, по чім ти дізналась, що мене любиш?

— По тім, що я почала злоститися, коли хто-небудь казав, що ти осел.

Як пишеться «шлюб»?

— Льорцю, не знаєш, як пишеться «шлюб», чи «б» чи «п» на кінці?

— Ну, відки я знаю, коли ще незаміжня?

Знає її

— Чекай на мене, коханий, коло фонтана о 7 годині вечора.

— Добре, а ти коли прийдеш?

Не відповідає

— Що? Підвишку? З якої речі?

— Женюся, пане шеф!

— Даруйте, пане! Я не відповідаю матеріально за нещасливі випадки поза моїм бюро.

Кохання

— Отже ви заручилися, приятелю? З великого кохання?

— Так, кохаю мою суджену так, що годі це словами передати.

— Ну, то може числами.

Геройство

— Якщо мене любиш, то докажи це якимсь геройським вчинком.

— Добре, женюся з тобою.

Добрий суджений

— Знаєш, мій суджений світовий чоловік. Об'їхав всі частини світа і був навіть між людодідами.

— Дуже мене дивує, що ти його хочеш, коли навіть людодіди його не з'їли.

Вимога

У матримоніальне бюро заходить молодець і заявляє:

— Я рішив оженитись. Може маєте якусь добру партію?

— Маємо прекрасні дівчата. Грають на фортеп'яні, мова французька, англійська, віно.

— Не хочу дівчини. Вона недосвідчена, а мені потрібна розумна жінка.

— Маємо теж розведені.

— Як хтось з ними не міг витримати, як я витримаю? Не хочу розведеної.

— То може тепленьку вдовичку?

— Ніколи! Як вже одного загнала в домовину, то й мене може загнати.

— А що ж ви хотіли б?

— Я найрадше хотів би жінку іншого чоловіка. Бо як він з нею витримує, то я теж витримаю.

Між старими парубками

— Так, чоловік старіється. Це можна чимраз більше завважувати!

— В який спосіб?

— Давніше завсіди питалися мене панночки: «Чому ви не женитесь?», а тепер питають: «Чому ви не женилися?»

Обережний

— Панно Олю, як я вас поцілую, ви не покличете маму?

— Мою мамцю? Чи ж ви хочете і її поцілувати?

Цікавий

— Вийти заміж за вас не можу, бо моє серце належить кому іншому, але можу бути вам сестрою.

— А як називається мій будучий швагер?

Шаблон

Суддя до жениха:

— Добре, можете одружуватись з моєю дочкою. А коли хотіли б почати нести кару?

Порозумілись

Схвилюваний священник каже сільському парубкові: «Чув я, що ти маєш одну наречену тут другу в Риківі, а третю в Чижеві. Як ти можеш таке робити?»

— О, я маю ровер!

Вправа для рук і ніг

— Я закохався у вас по вуха! Благаю дайте мені вашу руку!

— Прошу. Але одна умова: щоб вашої ноги тут більше не було!

Пташка

— Ох, мій дорогий пташку...

— Ніяка я не пташка!

— Відколи ж то папуга перестала бути пташкою?!

Любовна розмова

— Олюсю, цей поцілунок означає все, що тобі мав сказати. Розумієш?

— Ні, коханий, скажи ще раз.

Жіноча точність

— Але ж, Петре, як ти міг прийти неголений на randku?

— Моя кохана, даю тобі слово, що я на умовлену годину був свіжовиголений.

На вечорницях

— Вірте мені, ви перша дівчина, що мене сьогодні зацікавила...

— О, то ви маєте більше щастя, ніж я.

Баламут

— Маєш файну корову, Фесю!

— Йди ти, баламуте! Гадаєш, я не знаю, що ти кожній дівчині таке говориш?..

Дипломат

Філько сидить у товаристві Ніни і Наді. Дівчата питають його:

— Скажи, кого з нас ти більше любиш?

— Не можу сказати.

— Чому?

— Бо не хочу Наді зробити прикрощів.

Помилка

— Що, він не має ані сотика? — дивується Маруся і каже до Галі: — Але ж ти повідала, що він багатий?

— Нічого подібного, я лиш казала, що він має більше грошей, ніж розуму.

Дві душі — одна думка

— Ганусю, я ношуся з одною справою, про яку я вже давно хотів тебе спитати...

— Питай, Павлусю, я вже давно хотіла тобі на це відповісти.

Дивні чоловіки!

— Чоловіки є страшно дурні: як їм подобаються жіночі ноги, вони просять руки.

Втіха

— Я відмовилася вийти заміж за Василя три місяці тому, і відтоді він безперестанку п'є.
— Справді?! Трохи задовго тішитися.

Трудно вгадати

— Якщо ви не вийдете за мене, панно Зосю, то ніколи не буду вже ніякої іншої жінки любити!

— А якщо вийду за вас?

Одне слово

— Та одне-однісіньке словечко скажіть панно Орису, і ви зробите мене найщасливішим чоловіком під сонцем.

— Блазень.

Чи можна привітати?

— Наш приятель Петро заручився, чи ти його вже поздоровив?

— Ні, не можу цього зробити!

— А чому?

— Я її не знаю, отже не можу його поздоровити, а її не можу поздоровити, бо його не знаю.

Мудра сестра

— Твоя сестра ще не вийшла заміж?

— Ні, вона є замудра, щоб взяти собі чоловіка, який був би настільки дурний, щоб з нею одружився.

Тайна

— Я думаю, що Галя держить у таємниці свої заручини.

— Іще як. Навіть її наречений про це ще нічого не знає.

Філософ

— Я вже три рази освідчився і три рази дістав гарбуза.

— То ви мусите бути дуже нещасливий...

— Ей, ні! Я вирішив, що краще раніше плакати, а опісля сміятися, як спочатку сміятися, а потім плакати.

Злобний

— Чого ти такий сумний?

— Бо Ірена сказала, що не хоче про мене слухати.

— Е, це тому, що вже забагато про тебе наслухалась.

Освідчення на празнику

— Що? Ви просите моєї руки, не знаючи мене зовсім?

— Але ж, кохана, хто би женився, якби все знав?

Невдячна

— Я для тебе все зроблю!

— Все?

— Все!

— То пошукай собі іншої.

Скромність

Він: Я радо згину тисячу разів для тебе!
Вона: Один раз мені цілком вистачить.

Не його справа

Жених в розпуці: Я не можу жити без вашої дочки, пане!

Батько: Пощо ж іти до мене з тою справою? Я не грабар.

Жертва флірту

— Подумай лише. Роман таки оженився з Ренатою.

— А я думав, що він лише отак собі фліртує з нею.

— Він теж так думав.

Кпини на кожному кроці

— Любите діти?

— Люблю, але чужі.

— То чому не женитесь?

Сентиментальна

— Коли вийду заміж, то виберу собі такого мужа, що багато пережив і перетерпів!

— А я ніколи не вийшла би за вдівця!

Такі часи

— Ви мені так подобаєтесь, панно Ірено! Може побачимося в середу?

— Хіба в четвер, бо в середу мій шлюб.

Просто з моста

З оголошень:

«Панна, гарна, інтелігентна, бідна, шукає собі в матримоніальній цілі пана, що мав би протилежні прикмети».

На вечорницях

— Чи можу просити вас до танцю?

— Але ж ви, пане, зовсім п'яний!

— А ви думаєте, якби я був тверезий, то хотів би з вами танцювати?

Забобон

— Ви мали уже 12 наречених і хочете, щоб я була 13-ою? Нічого з цього не буде!

— Бійся бога, як можна перейматися таким забобоном!

Виправдалась

Мати до доньки-підлітка:

— Я чула, що ти вчора поцілувала сина нашого сусіда.

— Так, але він перший почав.

Ангел

— Ваша донька то правдивий ангел.

— Що з того, коли ніякий чорт не бере її заміж!

Коли поберемось

— Коханий, коли поберемось, будемо разом переносити усі журби і терпіння.

— Я не маю ніяких журб, ні терпінь!

— Я ж тому кажу: коли вже поберемось.

Доброчинний

— Я врятував учора життя цій жінці.

— Як?

— Коли я освідчився їй, вона сказала, що радше вмере, ніж згодиться бути моєю жінкою. Я забрав свої слова назад і врятував її.

Тасмна причина

- Чому ти покинув Терезу?
- Бо я поцілував її і при цьому зауважив, що вона пахне тютюном.
- Що ж тут такого?!
- Так, але вона ніколи не курила і не курить.

Щирий

- Ви моя перша любов!
- Я вам вірю.
- Ви також перша, що мені вірить...

Перші ознаки

- Ну? Він нарешті оспівдився тобі?
- Зовсім виразно ще ні. Але вже позичив в мого тата 20 золотих і плащ.

Повчання і наслідок

- Якщо б тебе, дочко, хтось хотів поцілувати, боронися завзято!
- Добре, мамо, а як не схоче?!

На весняну тему

- У парку сидять на лавці двоє молодят.
- Люба! Скажи мені якесь тепле слово, просить він.
- Вона замислюється і відповідає:
- Кожух.

Не всі

- Всі чоловіки, що женяться, є скінчені дурні.
- Чому? Та ж ви, здається, ще парубок?

Найкращий вихід

- Що ваша дочка думає робити, як скінчить школу?
- Виходить заміж.
- Так, це найкращий вихід.

Одинока рада

- Фе, Зоню! Ти заручена з лікарем, а ходиш усе з аптекарем.
- Смішна ти! А хто ж прочитає мені листа від судженого?

Перед весіллям

- Як думаєш, кохана, чи тобі вистачить моєї платні?
- Мені так, але з чого ти будеш жити?

Мала різниця

- Цей пан Алігатор бере собі жінку з неймовірною кількістю грошей. Що ви на це скажете?
- Трохи не так. Він бере велику кількість грошей з неймовірною жінкою.

Раз повірила

- Пані, якщо повірите в мою любов, то я вас на руках носитиму!
- Жартуйте здорові: я раз повірила в таке, а потім сама на руках носила.

Відгадала

- Я постановила собі вийти заміж тільки за багатого, може бути навіть поганий і дурний.
- О, ви відбираєте в мене всяку надію!
- Як? То ви навіть не багатий?

Високі почування

- Знаєте, пані, коли дивлюся на вас, у мене народжуються високі почування.
- Справді?
- Так! Почуваю велику огиду до гріха!

Сватання

- Пішла би ти заміж?
- Та би ся пішло...
- А маєш ти що?
- Та би ся знайшло.
- А робила би ти?
- От, розговорилистися!

Дні полічені

- Женишся?
- Так, мої дні вже полічені.

Практична

- Чи ваше серденько вільне, панно Нусю?
- Нині ні... Може, завтра.

У парку на лавці

- Ти мене любиш?
- Аякже, ти дочка директора фабрики, одиначка, багата, і я би мав тебе не любити?

Скупий чи залюблений

- Панна дістає від хлопця листа, але неоплаченого. Міркує:
- Тепер не знаю, чи він такий скупий чи такий залюблений?

Анатомія любові

Спочатку Влодко був залюблений в Іванці по вуха, потім вона кидалася йому на шию, а як оженився, то влізла йому в печінку і вилазить тепер боком.

Втратив розум

- Оленко! Я вас так люблю, що аж розум трачу!
- Або то правда! А перед хвилиною цілував кухарку Ганну?
- Бачите, Оленко, це вже доказ. Я через вас сам не знаю, що роблю!

Дипломати і панни

- Яка різниця між дипломатом і панною?
- Якщо дипломат каже «так», то це означає «може». Як скаже «може», то означає «ні!». А як дипломат скаже «ні», тоді він не дипломат.
- Панна як скаже «ні», то означає «може», як скаже «може», то означає «так», але як скаже «так», тоді це не панна.

От чому!

- Чому дівчат не беруть до війська?
- Бо вони ніколи не мають 20 літ.

Різниця

- Ви нічого не кажете на те, що пан Радир-ка залицяється до вашої дочки? Та ж він сидів три роки у криміналі за крадіж.
- Що ви кажете? А мені казав, що лиш рік і вісім місяців.

Хто просив?

Хвалилася одна панна:

— Ой, чи раз мене вже просили, щоби я ви-
йшла заміж?!

— Хто просив?

— Тато і мама.

На вечорницях

— Чим більше я читаю книжок, тим менше
знаю,— каже парубок дівчині.

— О, то ви мусили вже дуже багато їх про-
читати...

З весною!

— Мамусю, Степан посмів мене поцілу-
вати!

— Очевидно, ти обурилася!

— Ще й як! За кожним разом!

Важко зрозуміти

Добродій (читаючи газету): Знову самогуб-
ство! Тим разом якийсь мужчина через панну
Слово честі, не розумію, як можна вчинити ся-
могубство через жінку, з якою чоловік ще не
оженився?!

Дівоча дипломатія

«Ні» означає «ні». «Ні-ні-ні» означає «може-
на»

На першому місці

— Ти що більше любиш: оперу чи каву?

— Мені найбільше подобається радников-
покоївка Ганя.

Невже банкрут?

Дочка купця до нареченого:

— Ах, ви ніколи не оженились зі мною!

— Як, хіба ваш батько збанкрутував?!

Що таке героїзм?

— Мужчина, за якого я вийду заміж, мусить
бути героєм.

— Очевидно, хтось інший не відважився б.

Не зрозумів

— Казали мені, що ця дівчина, з якою ти
женишся, має кам'яницю?

— Так, справді.

— А гарна вона?

— А певно! Новісінька, має три входи і
п'ятнадцять вікон.

Розмова

— Чи ви чули, що панна Зоня заручилася
з Борисом?

— Що ви кажете? Як це правда, то мушу
пані Зоню привітати, а як неправда, то привітаю
Бориса.

Стріча

— Направду, мужчини є неможливі. Чекаю
нареченого вже від шостої години.

— А о котрій мав прийти?

— О п'ятій.

Ясно, як божий день

— Чому земля жіночого роду?

— Бо ніхто не знає, скільки вона має літ.

Стара панна

Питали старої панни:

— Чому ви не віддаєтесь?

— Пощо, коли маю дома папугу, кота пса.

— Но, і що з того?

— Папуга цілий день клене, пес цілий день химерить, а кіт цілу ніч волочиться.

Щасливий батько

— Слава богу, врешті віддав я шесту доньку заміж!

— Що ви кажете! Шість доньок у нинішні часи...

— Не шість, а шесту, бо цих п'ять ще сидять мені на голові.

Досвідчений

— Я чув, що ти заручився.

— Так. Моя наречена з околиць Борислава.

— О! Порви з нею! Моя жінка теж із цих околиць.

Мав щастя

Івась дуже любив Марійку. Навколішкан просив її, щоб вийшла за нього, але вперше дівчина не хотіла погодитись.

— Найдорожча, якщо й сьогодні мені відмовиш, піду світ-за-очі, — сказав одного знетерпеливий Івась.

— Судьба рішить нашу долю, — сказала Марійка. — Ось тут, на тих чотирьох полчках є чотири карточки. На двох написано «так», а на інших двох «ні». Яку витягнеш карточку, такою буде моя відповідь.

Івасеві усміхнулося щастя. По вінчанню він став Марійці докоряти:

— Яка ти недобра! Що я вчинив би, коли б був витягнув карточку з «ні»?

— Який ти дурненький! Як ти міг витягнути «ні», коли на всіх чотирьох карточках було написано «так».

Умова

— Знаєш, Ірино, я не вийду скорше заміж, аж доки не матиму 30 літ.

— А я не матиму 30 літ, доки не вийду заміж.

Дві руки

— За мою руку батько дає тисячу доларів посагу, — каже хлопцеві дівчина.

— Але хай твій батько не забуває, що ти маєш дві руки.

Ангел, а не дівчина

— Галя то ангел, а не дівчина.

— Може, не знаю, але се знаю, що вона дуже малюється.

— А ти бачив коли ненамальованого ангела?

Обережно

— Знаєш, я рішила покинути свого нареченого...

— Скажи йому то обережно, бо несподівана радість може часом вбити людину.

АНЕКДОТИ ПОШЛЮБНІ

Душевні побажання

Муж сидить увечері в ліжку і роздумує:

— Моя жінка важить 150 фунтів. Щороку їде на курорти і тратить 15 фунтів. За десять літ уже буду мати святий спокій!

Довгий вік

— Кажуть, що жонаті довше живуть, ніж нежонаті.

— Де ж це правда! Жонатим тільки так життя довжиться.

Не мучився

— А давно помер ваш муж?

— За два дні по шлюбі.

— Ну, то бодай довго не мучився.

Для гостя

— Звари нині, жінко, трохи більше на обід. Прийду з гостем, — каже чоловік.

— А як маю варити? Чи так, щоби ще при-йшов, чи так, щоби більше не приходив?

І так зле, і так недобре

— Не знаю, що маю зробити з моїм чоловіком. Коли йому недобре, йде пити, а як нап'ється, тоді йому недобре...

Після похорону

— Знаєте, пане, як я ішов нині з похорону моєї жінки, то з одної камениці мало що цегла не впала мені на голову. Тепер я точно знаю, що небіжка уже в небі.

Тактовна

— Ти вже забула, що при вінчанні при-сатнула мене у всьому слухати? — обурився чоловік.

— Або що? Мала я вже зачати сваритися таки зараз в церкві?

Запізно

— Чому не покажеш своїй жінці, хто є па-ном у хаті?

— Запізно. Вона вже знає.

Молода жінка

— Ти мені пришила гудзик?

— Та я не знайшла гудзика і зашила дірку.

У готелю

— Надіюся, що будете в нашім готелю по-чуватися, як у себе дома...

— Гм... Як у себе дома... Знаєте, я краще пі-ду до іншого готелю.

Жінчина хвороба

- Як там ваша жінка, Іване?
- Ой, дуже зле. Нині хотіла в мене кинути чоботом, та не мала сили...

Колишні подружжя

- Скільки маєте дітей?
- Семеро. Троє дітей першої жінки мого першого чоловіка і четверо другої жінки мого теперішнього чоловіка.

Побожний

- Хвалиться сусідка сусідці:
- О, мій чоловік дуже побожний. Ще такого не було, щоб мене в неділю бив.

Дух часу

- Я чула, що ваша дочка вийшла заміж.
- О, не тільки вийшла, прощу пані, але уже й прийшла.

Щасливий

- Як тобі живеться жонатому?
- Я задоволений. Моя жінка — правдивий ангел!
- Ти все маєш щастя! А моя ще жис...

Слушний досвід

- Знаєш, я ніколи не перечу своїй жінці, коли вона говорить...
- Дуже мудро. По короткій хвили жінка сама собі стане перечити.

Помста

- Чоловіче, а тобі хто так очі попідбивав?
- Бачиш, я вчора стрінув свого приятеля, який вернув з пошлюбної подорожі.
- Що тут спільного?
- Бо я намовив його до того подружжя.

Зробив дурницю

- Я чув, що ваш шеф оженився із своєю друкаркою.
- Так, зробив велику дурницю.
- Чому?
- Бо досі диктував він, а тепер вона йому диктує.

У лікарні

- Якийсь добродій прийшов з розбитою головою.
- Ви жонаті? — питає лікар, записуючи у книжці.
- Ні, я впав так нещасливо з фіакра.

Жіночі хитрощі

- Жінка, що хоче мати новий капелюх, до чоловіка:
- Мій коханий, ти вже мене тепер не любиш?.. Я знаю...
- Що з тобою? Чому?
- Бо певно... Як ти можеш мене любити в таких старім капелюсі?

Без змін

- Чи змінилося багато з того часу, як ви побралися?
- Не дуже змінилося. Як ми були зару-

чені, то я сиділа до півночі і дожидала, коли він піде додому, а тепер сиджу до півночі й дожидаю, коли він прийде додому.

Як дорожче?

— Яка жінка більше нас коштує: хвора чи здорова?

— Хвора?

— Ні!

— ???

— Здорова, бо хвора коштує тільки гроші, а здорова ще й власного здоров'я.

Міра ненависті

Оповідала сусідка про своїх сусідів:

— То таке подружжє, що вони ненавидять себе до тої міри, що не хочуть розлучитися тільки тому, щоб не зробити собі взаємної приємності.

Ще гірше

— Чого гіршого ще можна чекати, як жінка покине?

— Її повернення.

А тата можна?

Синок до мами:

— Як вас, мамусю, болить голова, то я піду до аптеки по аспірину...

— Та як ти підеш, синочку, там таке на дворі, що пса не вигнав би. Най краще тато піде...

Мирний чоловік

— Чого ти раз-у-раз втікаєш на сходи, як я співаю? Тобі не подобається мій спів? — питає жінка чоловіка.

— Але ж ні, моя дорогенька! Я тільки не хочу, щоб люди подумали, що я тебе б'ю!

Нешасливе число

— Кажеш, що число 13 і для тебе нещасливе? Як же то?

— Дванадцять дівчат мене покинуло, а тринадцята лишилась мені вірною і стала моєю жінкою.

Благодать?

— Як почувася по шлюбi?

— Погано.

— Ов! А то чому?

— Бо моя жінка не вміє грати на фортепіано.

— Дурний, це ж благодать!

— Так! Але ж вона грає...

Під пантофлем

— Ти маєш жінку і сам собі гудзики пришиваєш?

— Ніколи в світі! Це плащ не мій, а жінчин!

Пригода

— Іде п'яний додому. По дорозі хтось дає йому в лице.

— О! То я вже дома?

Неправда

— Слухай, кажуть, що ти був би не оженився із своєю жінкою, якби вуйко не лишив їй великого майна.

— Це неправда! Я оженився би з нею навіть тоді, якби хто інший лишив їй ті гроші!

Чоловіча логіка

— Чому ви так пізно сидите на порозі і не йдете до хати?

— Бо в хаті жінка буде лаяти!

— За що?

— За те, що я не йду до хати.

Нема часу

— Кумонько, а чи ваш чоловік коли вас б'є?

— Ніколи, бо таки не має часу. Як робить, то не має часу, а як п'є, то я його б'ю!

Хтось мусить відповідати

— Редакторе, я прийшов до вас скаржитися на свою жінку. Вона мене до гробу зажене!

— Вибачте, що я маю спільного з вашою жінкою?

— Як то що? Я ж оженився через оголошення у вашій газеті, а ви ж, прецінь, відповідає дальний редактор!

У адвоката

— Чи я маю підставу до розводу?

— А ви жонаті?

— Так.

— Ну, то маєте.

Женись — не женись!

Пан Гичка стрічає знайомого.

— Ти давно жонатий?

— Шість літ.

— А ви часом не зависний?

— Завше.

— Чому?

— Я завше завидаю нежонатим.

Опізнений рятунок

— У день нашого розводу мій чоловік помер.

— Бідний! Рятунок прийшов запізно!

Дує на холодне

— Чому ти від якогось часу так холодно ставишся до жінок?

— А бо я вже кілька разів попівся.

У час конгресу

Радникова поїхала на конгрес, а він, бануючи за нею, сидить в ресторані. Тут приходить його сусід і каже:

— Пане раднику! У вашім помешканні у вікні я бачив якогось чужого чоловіка. Може це злодій?

— Будьте спокійні! Це кельнер з цього ресторану час від часу поливає квіти.

Але де взяти котів?

— У Туреччині невірну жінку садовили до мішка разом із котом і кидали в ріку, — оповідав один. — І в нас варто таке зробити!

— Але ба! Де взяти стільки котів!

Після похорону

— Тобі передучора померла жінка і ти такий веселий?

— А що я винен, що ти аж нині приходиш. Було прийти вчора, тоді побачив би, який я ходив сумний.

Що краще?

— Но, нарешті ти оженився! Я вже думав, що лишишся старим кавалером!

— Бачиш, кавалер почувався однаково зле дома, як і поза домом, а жонатому добре бодай поза домом.

Непорозуміння

— Ти взяв жінку з любові?

— Ні, з Пацикова.

Усе минає

Перед шлюбом:

— Ангеле мій дорогенький! Дивися під ноги, тут камінчик, можеш вдаритися у ніжку!

По шлюбі:

— Ти сліпа чи що? Не бачиш під ногами каменюки? Такий великий, як кінська голова, а вона валить, як у пійм'ю!

Ощадність

Одна жінка так постановила, що чоловік, коли хотів її поцілувати, мусив кинути до скарбнички над ліжком 50 сотиків. По якимсь часі відчиняють скарбничку і виявляється, що між грішми є також кільказолотові монети.

— Звідки вони тут узялися? Я ж весь час кидав тільки по 50 сотиків.

— Ти гадаєш, що всі такі скупі, як ти!

Розуміння

— Чи ти розумієш свою жінку?

— О, так!

— А коли ти найліпше її розумієш?

— Коли сміється або коли плаче...

Хіба це приємність?

— Ох, я ніколи не маю ніякої приємності.

— Бійся бога! Адже ж ти була на концерті, на балу, в театрі!!!

— Так, але з тобою!

Ідеальний чоловік

Жінка робить чоловікові пекельну авантюру:

— Ти ідіоте, тумане, ціпе, весь дім уже знає і розказує, що я тебе зраджую!

— І ти, наївна, віриш у такі дурні плітки?!

На що скаржитися?

— Чув я, що ваша жінка щось нездужає. На що жаліється?

— На мене.

Хто коли говорить

— Ти нині знову говорив крізь сон. Це вже забагато!

— Що забагато? Говорю уві сні, бо цілий день не даєш мені рота відкрити!

Розлучення

— Чому ви, пані, розлучаєтесь?

— Бачите, маю дуже доброго чоловіка і хочу бодай в цей спосіб йому віддячитися.

Катастрофа

— Де ти пізнав свою жінку?

— У поїзді. Випадково разом їхали і познайомилися. А пізніше поженилися.

— Отже, залізнична катастрофа.

Знайома ситуація

— Снідання зараз буде, тільки я мушу щедещо позичити в сусідки,— каже жінка чоловікові.

— А коли на вечерю можемо тебе сподіватися?

Зуб за зуб

— Якби ви були моїм чоловіком, я б налила вам отрути до кави.

— А якби ви були моєю жінкою, я цю каву випив би.

Нащо клопоти?

— Не будемо, моє золотце, брати шлюбу, га? Знаєш, як то багато клопоту з розводом.

Забагато

— Тут пишуть мені в анонімі, що ти мене з цілим світом зраджуєш.

— З цілим світом? Трохи забагато, бо тоді й ти мусив би бути при тім.

Усе змінилося

— Заспокоїлися ви вже по смерті чоловіка?

— Так. Я вийшла за його брата і тепер сумую вже тільки за швагром.

По забаві

— І що ти сказав вчора жінці, як вернувся о 6-й рано?

— Я нічого не говорив, тільки вона.

Порадив

— Не знаю, як порадити собі з жінкою. Щоденно товче мені тарелі на голові.

— Купи залізні.

Господар хати

Гість: Я хотів би бачитися з господарем хати.

Слуга: Мусите, пане, трохи зачекати, бо пан із панею якраз сперечаються, хто є господарем хати.

Між сусідами

— Я кожного тижня мушу посперечатися з чоловіком.

— А я лише раз на місяць, бо мій чоловік бере місячну платню.

Як у церкві

— У подружестві, як у церкві. Самі сповіді і проповіді.

Опухлий

— Куме, а ви чого так запухли з правої сторони?

— Та бо моя стара малькутник.*

У поліції

Пане служба,— каже зажурений Федь Горба.— Моя жінка втопилася.

— Коли?

— А буде вже чотири тижні.

— Що?! І ви щойно це зголошуєте?

— Ану, видите, пане служба, якось не міг у це повірити.

* Ліша.

А хто?

— На другий раз, як цілуєтесь з жінкою, то заслоніть фіранки, а не стійте при вікні як учора ввечері.

— Перепрошую, але вчора я зовсім дома не був.

То напевне

Коли цілуються ті, що ще вчора билися, то напевне поб'ються ті, що ще вчора цілувалися.

Що гірше?

— Подумайте, моя жінка весь час говорить про свого першого чоловіка.

— То ще нічого. Моя говорить щодня про мого наступника.

Сумнівна приємність

— Чи ви знаєте мою жінку?

— Ні, не маю приємності.

— А звідки ви знаєте, що то приємність?

Гризота

— Відколи я оженився, відтоді маю гризоту.

— Яку?

— Та, що оженився.

Життя чоловіка

У житті чоловіка є два періоди, в яких він не може зрозуміти жінки. Перед подружжям в час подружжя.

Велике розчарування

— Я чув, що ви вмієте пояснювати сни. Що то значить, коли жонатому сниться, що він є молодим парубком?

— Велике розчарування по пробудженню.

Модерне подружжя

— Але ті Шпитальські практичні люди!

— Чому?

— Бо коли їхали в шлюбну подорож, вислали наперед свого сина, щоби їм винаймив готель.

Ювілей

— Щиро вітаю тебе з срібним весіллям!

— Дякую. Все ж приємно думати, що вже перших 25 літ минуло.

Радикальний лік

— Моя жінка зовсім не займається господаркою. Допізна вилежується в ліжку і каже, що жінки — то ніжні створіння, як квітки.

— То візьми відро холодної води і підлий ту квітку у ліжку.

Надійний

Жінка (телеграфує з курорту): Я тут чотири тижні. Половину ваги втратила. Коли виїжджаю?

Чоловік: За чотири тижні.

Незрозуміло

— А що каже ваша жінка, як ви так пізно вертаєте додому?

— Нічого не каже, бо я нежонатий.

— В таких разі не розумію, чому ви так пізно вертаєте додому.

Походження зла

— Від жінки походить усяке зло, — каже зітхаючи чоловік.

— Слушно, — усміхається жінка, — бо і ви, чоловіки, походите від нас.

Не забув

— Чоловічку, чи ти забув, що сьогодні мій день народження?

— Ні, зовсім не забув, тільки я думаю, що ти не хочеш, щоб тобі про це нагадували.

Погане слово

— Тату, що таке кавалір?

— Це той, що не оженився.

— А як називається той, що оженився?

— Ти ще замалий, щоб знати такі погані слова.

Коби ж то сім...

— Тяжко нині жити на світі. Я маю сім дочок.

— А, то трохи забагато аж за сімох журитися.

— За сімох? Усі вони заміжні!

Подружні розкоші

— Ти міг би мене вбити? — питає сумно жінка.

— Часом, як я дуже злий на тебе.

— А чому не пробуєш того?

— Бо уявляю собі, що я тебе вже вбив і вже тебе нема, і тоді дістаю такий гумор, що перестаю бути злий.

Закиди

— Така молода пара і вже свариться.

— А так, він закидає їй, що вона їсть, а вона йому, що п'є.

Спросоння

Уночі жінка будить чоловіка:

— Вставай, у кімнаті є миша!

Чоловік спросоння:

— Або я кіт?

Жаль

— Ви не жалієте, що розбили вазу на го-лові чоловіка?

— Жалію, бо ваза була дорога.

Чого стерегтися?

Стережися коня ззаду, вола спереду, воза збоку, а жінки з усіх сторін.

Читає з очей

Чоловік: Читаю з твоїх очей, що ти хочеш мати новий капелюх.

Жінка: Коли вже читаєш, то читай далі, я хочу ще й нового козуба.

Вихід

Добродій Рогоносний приловив свою жінку з іншим чоловіком і застрелив її.

Коли запитали його, чому вбив жінку, а не чоловіка, він відповів:

— Бо інакше я мусив би щодень іншого вбивати!

Щасливе подружжя

- Подумайте, я прожив п'ять літ щасливого подружжя.
- П'ять літ? А потім?
- Потім? Потім вернулась жінка назад.

Свояки

Чоловік і жінка вертають розсварені до хати. Перед ними йде осел.

- Це твій свояк,— каже жінка.
- Так, я з ним посвоячений через мою жінку.

Психологія жінки

Один чоловік посварився з жінкою, і вона покинула його — поїхала до мами. Тяжко йому було самому. І от він після довгих роздумів написав листа: «Жінко, вертайся! Була пані Дудова і казала, що має тобі щось сказати про нашу сусідку Крикульську».

І жінка повернулась.

Працьовита

— Я думаю, що твоя жінка дуже працює.

— О так! Буває, як приходжу до хати в годині 3-й ранку, вона ще не раз стоїть з мітлою коло дверей.

Невибаглива

Пані до нової служниці: Маю надію, що ми погодимось. Я не є вибаглива.

Служниця: Я це відразу подумала, як побачила пана.

На поміч

- У поїзді кричить один пан:
- На поміч! На поміч!
- До переділу вбігають пасажири:
- Що сталося?
- Та жінка хоче вискочити з поїзда і не може вікна відчинити.

Він знає

- Поглянь, ця знимка моєї жінки. По-що?
- Угу. «Алімінутка»?
- Так, ти по чому впізнав?
- Бачу, бо має рот закритий.

Чоловіки всі такі

У страхову компанію зайшла вдова з полісом покійного мужа. Директор висловлює їй співчуття:

- Я щиро жалію, пані, за вашою втратою.
- Ви, чоловіки, всі такі. Вам все жаль, коли жінка має нагоду дістати трохи грошей.

Жіноча логіка

Жінка (до чоловіка): Передвчорашньої ночі ти прийшов додому вчора. Вчорашньої ночі ти прийшов додому нині. Як нинішньої ночі прийдеш додому завтра — то попам'ятаєш!

Уважна

- Я дуже уважна. Все, поки зачну сваритися з чоловіком, висилаю дітей надвір.
- Мабуть, тому ваші діти такі здорові виглядають, що день-в-день надворі.

Змінив орієнтацію

— Перед нашим шлюбом ти все мене звав королівною.

— Так, але я вже втратив смак до монархістської форми правління.

Останній дурень

— Я був останній дурень, коли оженився з тобою.

— І я так думаю. Але я була в той час така зворушена, що й не помітила цього.

Хто кого?

Стрінулося двох приятелів по п'ятилітній перерві.

— Як, найшов собі жінку? — питає один.

— Правду кажучи, не знаю! Я вже три місяці жонатий, але приходжу хвилями до переко-

нання, що не я її, а вона мене знайшла.

Весняні порядки

— Як ти чистиш свої килими?

— Я пробувала всякі способи, але таки найліпше, як витріпає мій муж.

Між жінками

— Чи заробляє багато ваш чоловік?

— Так, але цього замало.

Ощадність

— Так, дорога пані, я вже не тримаю служниць. Ви не маєте поняття, скільки можна зекономити, коли сама вариш.

— Як же це?

— Ну, бо мій чоловік їсть тепер майже наполовину менше, як перед тим.

Модерна жінка

— Ну, як почувася у подружжі зі своїм доктором?

— Знаєш, якби я мала сказати правду, то мусила б збрехати.

Нещастя у любові

— Для цієї жінки я стратив майно.

— А я розум.

— Ну, то тебе ще дешево коштувало.

Має журбу

— Чого він такий сумний?

— Бо його наречена вийшла заміж.

— Бідачисько! Такий опущений, самотній.

— Який самотній? Вона ж за нього вийшла.

Звичайна історія

— Моя жінка завжди хоче пити вранці чай, а я каву.

— О, то дуже не вигідно — робити два різних снідання.

— Чому два? Ми ж п'ємо чай.

Він її знає

— Журюся моєю жінкою, бо серед такої вона у місті.

— Певне в якомсь магазині перечекає.

— Саме це мене лякає!

Не з першого погляду

— Іваночко заручився з Ковальською. Чи то любов з першого погляду?

— Ні... з другого! Коли він її перший раз побачив, він ще не знав, що вона багата.

Клопіт

— Ти сказав учора в Данилюків, що оженився зі мною тому, що я вмію добре варити. А добре знаєш, що я ледве вмію почистити бульбу.

— Мені не спало на думку нічого мудрішого на оправдання моєї женячки.

Не прийди пізніше

— Чоловіче, я виходжу.

— А коли вернешся?

— Що за контролю? Верну, коли схочу!

— Добре, кохана! Лиш не прийди пізніше!

Ясно, як на долоні

Жінка до чоловіка:

— Йди до кухні, там в шафі стоїть пляшка від оцту з написом бензина, у ній є спирт, але понюхай, бо це може бути нафта.

Дух часу

— Твій чоловік має новий одяг?

— Ні, це я маю нового чоловіка.

Нова служниця

— Прошу пані, прийшов якийсь пан, але я боюся його впустити.

— Чи казав, як називається?

— Ні! Коли я запитала, він поцілував мене.

— Впусти... Це мій чоловік.

Не знайшли себе

— Як то сталося, вуйку, що ти дотепер не вживався?

— Цілком звичайно. Я шукав ідеальну жінку і нарешті знайшов її.

— Ну, і...

— Але з того нічого не вийшло, бо вона шукала ідеального чоловіка.

Громадський діяч

— Ти йдеш до театру?

— Так.

— Вернеш вчасно додому?

— Так, але зі сніданком не чекай мене.

Ще страшніше

— Що може бути страшніше для актора, як три місяці грати одну і ту ж роль?

— Але ще страшніше бути жонатим і 3 роки відігравати жадної ролі.

Спомини

— Бачиш, Микольцю, під цим деревом ми перше стрінулися. Пам'ятаєш?

— Пам'ятаю. А там, бачу, знову якийсь необачний бідолаха жде.

Усе в порядку

Поезд відходить за п'ять хвилин. Панство харчованицьких їде авто на вокзал. Нагло пані пригадає собі, що забула згасити спиртівку. Хто може вже помешкання горить?

— Успокойся, — каже муж. — Все в порядку. Я саме пригадав собі, що, на щастя, забув перекрити кран у ванні.

Кінець наріканням

Зять нарікає тестеві на свою жінку: сварлива, надокучлива, негосподарна, заздрисна...

— Будь спокійний! Як вона не зміниться — я ще почую від тебе про неї щось злого, то не вимовиш її ні мачини з обіцяного маєтку.

Від того часу зять уже не нарікає.

Дібране подружжя —

— Як вам ведеться в подружжі?

Акторка: Як в театрі: одна сцена за другою.

Не робив дурниць

— Так, кохана приятелько, я не можу на свого чоловіка нарікати. Я можу спокійно про нього сказати, що з часу нашого шлюбу він не зробив жадної дурниці. Правда, чоловіче?

— Ох, так, — підтвердив чоловік, — відтоді жадної.

Тяжкий випадок

Один лікар одержав при вечері листа від трьох своїх приятелів: «Прийди конче до нас на преферанс. Бракує нам четвертого».

— Кохана, — каже лікар до жінки, — я мушу в тій хвилині йти. Дуже тяжкий випадок. Там уже троє лікарів.

Навпаки

— Оглядаєшся за кожною гарною жінкою. Забуваєш, що ти жонатий, — дорікає жінка.

— Навпаки, щойно тоді собі пригадую.

По відпустці

— Чи ви були в Черчі?

— Був.

— А в Ямній?

— Був.

— Ну, і де краще?

— Не знаю, бо кожного разу була зі мною жінка.

Хто довше живе?

— Чи це правда, що жінки довше живуть від чоловіків?

— Певно, особливо вдови!

Котра ліпша

— Моя жінка обережна. Завше, як купує, хоче бачити.

— А моя купує все, що бачить.

Хто винен?

Остапцю захворів кіром. Мама журиться, а бабця ще більше. І хто винен? Дідо винен. А дідо робить великі очі.

— Я?

— Так! Ти і твої окуляри.

— Окуляри?

— Так, бо якби були тобі не впали три роки тому, то ти би їх не загубив.

— Але...

— Мовчи! А Нусько був би їх не здибав і не прийшов би до нас віддавати і був би не познайомився з нами.

— Але...

— І був би не оженився зі Славцею і Остап був би не вродився і не захворів би на кір.

Вона того не розуміє

— Позіхаєш? — обурилася жінка на чоловіка.

— Дороженька моя! Чоловік і жінка ставлять одну особу, а як я сам, то завше нуджуся.

Нещастя

- Ви чули, яке нещастя має Пехович?
- ???
- Втік кудись з моєю жінкою.

Нема різниці

- Пан Печериця стукає до брами раю.
- Чи ти був вже в чистилищі? — питає св. Петро.
 - Ні, але я був жонатий.
 - Як так, то йди, бо ми це беремо на рівні з чистилищем.

Помилка

- До нас вчора заліз злодій.
- І що?
- Було темно, жінка думала, що то я, і злодій ледве живий втік.

Як перезимувати зиму?

- Тебе коли, чоловіче, збудити?
- Весною, жіночко.

У фотографа

- Один панок забирає у фотографа знімки.
- Переглянувши їх, каже:
- Я їх не візьму. Моя жінка виглядає тут, як сова.
 - На це треба було звернути увагу перед шлюбом, — відгризнувся фотограф.

Знає свій барометр

- Ви вчора повернулися додому ще перед бурею?
- Розуміється! Буря починається щойно тоді, як я вже дома!

Є причина

- У вас нема дітей?
- А звідки? Ми в нікого не буваємо і до нас ніхто не приходить.

Суп молодої жінки

- Молода жінка дала чоловікові зупу. Він їй і просить води.
- Що, маєш спрагу?
 - Та ні, я привик водою запивати кожне лікарство.

Треба економити

- Натальця у відпустці в Карпатах. Уже на тиждень безперестанку іде дощ. А тут приходить телеграма від чоловіка зі Львова: «Вернися додому, тут дощ дешевший».

Заспокоїла

- Чоловік: Таку суму грошей заплатити за капелюх — та це просто гріх!
- Жінка: Не бійся, я цей гріх беру на свою голову.

Дві сторони

- Супружжя має дві сторони: добру і погану. Добре, що чоловік не є сам, але погано, що чоловік ніколи не є сам.

Що ліпше?

- Ліпше є добре повіситися, аніж зле ожени-
тися.

Мара

Пані Ганя має чоловіка, який звичайно завжди повертається додому аж удосвіта. Рішила його провчити. Коли почула його кроки на сходах, вкрилася простирадлом і стала проти нього.

- Хто це? — питає чоловік.
- Мара, — лякає жінка зміненим голосом.
- Слава тобі господи! Я думав, що це моя жінка.

Погроза

— Я говорив вчора з вашою колишньою дружиною. Якщо ви не будете акуратно виплачувати визначеної суми, вона повернеться до вас.

Переконав

— Цей пес дуже мені подобається, боюся тільки, щоби жінка не сердилася, як приведу собаку до хати.

— Не робіть собі ніщо з того. Жінку можете завше мати, а другого такого пса не знайдете.

Помстився

— Прошу дати мені кілька сотиків, — просить жебрак.

— Забирайтеся звідси, бо інакше покличу чоловіка.

— Та ж вашого чоловіка нема дома.

— Звідки ви знаєте?

— Хто має таку жінку, як ви, напевно, в хаті ніколи не буває.

Знає

- Поколиши дитину, а я скочу до сусідки.
- Ну, а що зробити з колискою?
- Як то?
- Прецінь, поки ти вернеш, дитина вже буде бігати.

Після катастрофи

— Чи був у тебе молодий мужчина, що витягнув мене з води, тоді, як піді мною заломився лід? — питає теща зятя.

— Був і просив вибачити йому цей вчинок.

Уривок з листа

«Пересилаю тобі 10 золотих, які Ти просила мене в листі. При цьому мушу звернути Тобі увагу, що десять пишеться не з двома нулями, лише з одним».

Курятко

— Чому ви називаєте свою жінку «курятко»?

— Бо вона завжди стає мені кісткою в горлі.

Вперта

Дама домагається, щоб її впустили до директора.

— Це неможливо, — каже секретарка.

— Але ж я його жінка.

— Стара історія. Вони всі так кажуть.

Що ліпше?

— Що тобі дати на снідання, любчику? — питає молода дружина.

— Коли те, що ти давала вчора, було кавою, то дай чай, а коли то був чай, то дай каву.

В каварні

— Ти чув? Смулякова заскочила свого мужа, як цілував служницю. Щоби жінку заспокоїти, купив їй нову сукню.

— А тоді вона прогнала служницю?

— Де там! Хоче ще нового плаща.

У кожного своє

— Ах, пане, не беріть грошей. Я маю страшні неприємності від жінки, коли вертаюся без цента.

На те йому грабіжник:

— Думаєш, що в мене інакша?

В тім то й річ!

— Знаєш, відколи ми одружилися, ти до мене завжди чемна, коли потребуєш грошей.

— Але ж таки завжди чемна до тебе!

— Так... на жалі!

Різниця

— Якраз читаю, що абісінці продають своїх жінок. Ти мене теж продав би?

— Ні, я тебе подарував би.

Усе те саме

Чоловік лежить тяжко хворий. Лікар виходить з його кімнати. У дверях жде на нього молода жінка хворого.

— Пане докторе, прошу мені сказати правду.

Лікар вагається:

— Прошу пані...

— Лише без викрутів, прошу мені казати правду! Чи можу ще дати вшити собі ясну сукенку, чи не можу?

Ревнощі

Жінка: Що то значить той чорний волос на твоїм фракку?

Муж: Він значить, моя кохана, те, що ти не встигла мого фрака від тієї пори, як ще не була блондинкою.

Одиноке бажання

— Дорогенький, — каже наречена перед чоловіком, — коли мова про мої бажання, то я маю лише одно одиноке...

— Яке?

— Щоб ти сповняв усі мої бажання!

Нічна пригода

— Коли я збудився вчора вночі, закріпив, щоб хтось перешукує кишені мого убрання. Я схопив револьвер, але не вистрілив.

— Чому?

— Бо не хотів стати вдівцем.

Як звичайно

— Де свою тещу відсилаєте цього літа?

— Туди, де звичайно!

— Себто?

— До сто чортів!

Потішив

— Перша любов це щось найкраще! Правда, Славку?

— Так, але я і з тобою щасливий!

Щасливий чоловік

— Ти є щасливий чоловік, мужу!

— Чому?

— Подумай собі: я була у кравчині; вона хотіла за сукно сто злотих, а я виторгувала за вісімдесят.

По шлюбі

Вона: Скажи, як би ти жив без мене?
Він: Спокійно.

Проста причина

— Знаєш, Юрку, ти найгірше одягнений чоловік в цілому місті. Не міг би ти краще одягатися?

— Ні, серце, виключене!

— Але ж чому?

— Бо ти є найкраще одягненою жінкою в цілому місті.

Подружня розмова

— Знову починаєш пити по ночах?

— Бо дні тепер щораз коротші.

Досвід

Гарна молода донечка увійшла в кімнату і усміхаючись каже до матері:

— Мамо, я мушу дістати трохи грошей на нову сукенку. Скажіть про це батькові.

— Краще скажи сама, доню. Ти ж за місяць виходиш заміж, отже треба тобі досвіду.

Зрозумів

Жінка: Петре, коли мені не купиш нової сукенки, скочу у воду...

Чоловік (усміхається під носом, відчиняє двері і каже): Галю, прошу приготувати ванну, пані хоче купатися!..

Про що їй ходить

— Пане докторе, мій муж говорить через сон. Чи є на те якась рада?

— То тяжка справа.

— Чи не можете йому виписати щось, може би говорив виразніше.

Результат

— Вчора я втовкмачував моїй дружині, що мусимо зменшити видатки.

— І який результат?

— Мушу перестати курити.

Всяко буває

— А довго треба йти через ліс, газдо?

— Якби ви йшли самі, то раз-два, нема що йти. А ви з панею — то довго.

Чому Адам перший

— Тату, чому панбіг створив Адама наперед?

— А видиш, синочку, для того, щоб міг спокійно пооглядати світ, поки дістане товаришку.

Ювілей

— Знаєш, завтра минає якраз 20 літ, як я працюю під керівництвом одного і того ж шефа.

— А в мене 25 літ.

— Як то?

— Цими днями справляю 25-ліття шлюбу.

А так...

— Чув я, що ти оженився. Як почувася? Щасливий?

— Вона щаслива, а я ...жонатий!

Дзвони

— Коли десь б'ють дзвони, я зараз же пригадую собі шлюб з моєю жінкою.

— Що, вона також б'є?

Причина для розлучення

— Скажіть мені, пане судія, чи дурнота є причина для розводу?

— Цілком певно! Що, вона жінка дурна?

— Ні, тільки я, що з нею оженився...

Незвичайна швидкість

— Що є скорше від телеграфу?

— Моя жінка. Вночі я ще не переступлю порога, а вже дістану щіткою в лоб.

Чи давно оженився?

— Ви давно оженились?

— Но! Жінка каже, що доперва два роки, але мені знов здається, що вже чортівськи давно!

Викапаний татунь

— Правда, що сей хлопець то викапаний я?

— Так, дорогий мужу... Завше йде коло третьої рано спати. Цілком, як ти!

Оцінила

Молода пара їде у пошлюбну подорож.

— За хвилину будемо проїздити через найбільший тунель у світі, — каже молодий мужчина. — Будемо їхати 20 хвилин у повній темноті.

Коли поїзд виїхав на денне світло, чоловік далі розповідає коханій, що зарум'янилася за час поїзду по тунелю:

— Знаєш, серденько, ця будова коштувала 28 мільйонів доларів.

Молода жінка примружила оченята і солодко зітхнула:

— Варто було.

Комусь пощастило

— А однак, коханий мужу, говорю тобі, треба застрахувати своє життя!

— Навіть не думаю. Знаю досить людей, що вже понад тридцять літ платять, а дотепер живуть.

— Но, мій коханий, може ти будеш щасливіший.

Напис на надгробку

«Ту лежить О. П., моя теща, на котру не можна ніколи жалуватись... від часу, як тут лежить».

Пригода медведя

До одного хутора вломився раз медвідь. Господиня, котра сама лишилася в хаті, думала, що то її п'яний муж і прийняла його, не засвітивши світла, по заслугі.

Медвідь пробіг по цій, нещасливій для себе ночі 30 миль і не міг показатись своїм товаришам кілька тижнів, щоби його, дуже покараного, не роздерли.

Щиро

Тесть: Отже, зятю, скажи мені щиро, ти вдоволений з моєї дочки?

Зять: Коханий тату, не можу ні на що жалуватись, хіба на те, щосьте мене не викинули за двері, як я просив руку вашої дочки.

Добрий муж

Бути добрим мужем у розумінні жінки — значить бути з браком чуття, зору і власної волі.

Прокльони і чесність

Чоловік, розгніваний на свою жінку:

— Дай же, боже, щоби ти вже раз ногами стягнула!

Жінка: Якщо би ти був чесний і побожний чоловік, то був би собі вже давно тоє випросив.

Правдива історія

Вернув чоловік з полону, приїхав до свого села і наперед пішов до війта. Тут він довідався, що його жінка постаралася «узнане за змарлого», тобто, що її чоловік помер, і сама вийшла заміж.

Прийшов селянин до хати, привітався, його приймали, чим Бог послав, але не говорили між собою ні слова.

По вечері вийшов він з господарем надвір, поговорив, і від сеї пори жоден з них не повернувся назад.

Перший-ліпший

— Я дуже дивуюся, що ти така нерозважна була і заручилася з першим-ліпшим.

— О вибачай, моя дорогенька, мій наречений не є ані першим, ані ліпшим.

Вроджений нахил

До вдови, у котрої була дівка на виданні, прийшов немолодий парубок, та оповідає про різні справи:

— В мене є по батькові вроджений нахил

до правдомовності, до регулярного життя, до домашнього спокою...

— Ну, так ви оженіться.

— О, не можу оженитися, це в мене теж вроджений нахил, від батька.

— Як се?

— А так, цілком просто, мій батько теж був нежонатий...

Вдівець

— Що то є вдівець?

— То такий засуджений, що свою кару вже відпокутував.

Щирий

Один чоловік купує два фунти чоколяди.

— То чому? — питає знайомий.

— Для моєї тещі, бо вона вчора казала, що за фунт чоколяди дала б півжиття, то я купую відразу два.

Навпаки

Між чоловіком і жінкою суперечка.

— О, я знаю добре, ти оженився зі мною лише тому, що я мала гроші.

— Але ж ні, навпаки, я оженився з тобою тому, що я не мав грошей.

Хто жаліє?

— І ти не жалієш за першим чоловіком?

— Я ні, але мій теперішній муж все плаче за ним.

Перед бурею

Молода пані до возного:

— Чи пан директор приймає?

— Таких гарних пань завжди.

— Так? То прошу сказати, що його жінка прийшла.

Клопіт

У панства Мельників від рання, як в млині. Що пан Мельник слово, то пані Мельникова сто слів. Малий Ромко слухає, а потім питає батька:

— Татку, коли малий хлопчик завше буде дуже і дуже чемний, то чи, як виросте, мусить женитися?

Диво природи

— Це ваш синок? Гарно! Як виріс!

— О, він росте феноменально!

— Як то так?

— Бо я жонатий всього п'ять років, а йому вже сім.

Дрібниця

— Мій муж перебуває зі мною два тижні протягом року.

— Ой, то мусить бути дуже прикро!

— Дрібниця, ті два тижні дуже скоро минуть.

Лист

«Дорогий мужу! Доношу тобі, що ми всі, Богу дякувати, здорові, лише корова заслабла, чого й тобі бажаємо від щирого серця.

Твоя жінка з дітьми».

Це простить!

Пані Калабанька покинула свого чоловіка і втекла з іншим. За шість тижнів вертається.

— Ах, мій мужу, чи простиш мені, що я покинула тебе?

— Що ти втекла від мене, прощаю тобі, що ти вернулася — ніколи не прощу. Будь здорова!

Солом'яний вдівець

— Може маєте, добродію, непотрібний папір, якісь шматки на продаж?

— В таких справах прийдіть тоді, як моя жінка вдома, бо тепер я солом'яний вдівець.

— Ах, так! Ну, то може маєте порожні пляшки з-під горілки, вина?

Лиха прикмета

— Знаєте, маю добру жінку, та має одну прикмету — ніколи не засне до другої години опівночі.

— Чому, може хвора?

— Ні, чекає мене.

1 квітня

— Я народилася 2 квітня, — каже дружина.

— А я думав, що першого, — жартує чоловік.

— Ну, то всі так думають, коли подивляться, якого я мужа вибрала.

Спіритистичний сеанс

— Чи то ти, Петре? — питає жінка викликаючого духа.

— Так, то я, моя жіночко.

- Чи ти тепер щасливіший, як за життя?
- Так.
- Як же я тішуся! А де ти є?
- У пеклі.

Слава Богу!

- Петре, Петре! — шепче вночі жінка, — збудися, хтось лізе по сходах.
- А котра тепер година?
- Третя.
- Слава Богу, що то не я тим разом.

Найкращий день

- Шлюбна ніч — то найкращий день в нашому житті.

І так зле, і так зле

- Біда, в кого жінка бліда, а в кого, як калина, то й тому лиха година.

Платонічний читач

- Мій муж відчитує мені з очей мої бажання.
- Яка ти щаслива!
- Пересада! Він тільки відчитує, але нічого не купує.

Між жонатими

- Моя жінка все надуживає мою терпеливість. — «Чим?»
- Палицею.

Тільки чесні

- Прибігає до кіна якийсь добродій з револьвером в руці.
- Чого хочете? — питає директор.

— Тут увійшла перед хвилиною моя невірна жінка з якимсь незнайомим мені молодцем. Хочу їх застрілити.

— Зачекайте, аж скінчиться кіно, бо тепер темно і нічого не побачите.

Чоловік присів, а директор тим часом побіг у зал і голосно закричав:

— Хто має нечисту совість, нехай втікає другим виходом, бо у вестибюлі чекає чоловік з револьвером.

За хвилину у залі лишилося тільки два хлопчики і старенька бабка.

На іменини

- Не знаю, що би купити мужеві на ім'янини.
- Купіть йому гарну краватку.
- Краватку має.
- Купіть йому рукавиці.
- Має і рукавиці.
- Купіть йому яку добру нову книжку.
- І те має...

Надійтеся!

- Голос у трубці:
- Гальо! Чи то лічниця для умовохорих?
- Так!
- Чи є всі ваші пацієнти?
- Є всі. Чого питаєте?
- Бо якийсь варіят втік з моєю жінкою, я думаю, що то ваш хворий... Але як ні, то надійтеся, що за кілька днів дістанете нового пацієнта.

Що за гризота?

- Чого так зле виглядаєте, сусідо?
- Гризота, добродію, гризота...
- Якого роду?
- Жіночого, сусідо, жіночого...

Тепер вірить

- І ти вженився тринадцятого? То не віриш в пересуди.
- Тепер то вже вірю.

Асоціації

- В час землетрусу на Яві, який я торік пережив, дрижав і хитався цілий дім. Всі предмети скакали, тарілки літали...
- Ах, добре, що ти нагадав мені. Мушу йти додому, мене жінка чекає.

Котру?

- Чи ти бачив мою гарну жінку?
- Ні, чи ти маєш дві жінки?

Якби так...

- Знаєте, пане добродію, якби так я був у раю замість Адама, світ виглядав би нині інакше.
- Чому?
- Не люблю яблук.

Знак

- Певно, у нас гості?
- По чім знаєш?
- Мама сміється з жартів, які оповідає тато.

Егоїст

- Моя жінка дуже кашляє, вже три ночі підряд не сплю.
- Чому не покличеш лікаря?
- Шкода. Я завтра виїжджаю і поверну через тиждень. Хіба би далі кашляла...

Помилився

- Жінка: Відійшла від нас кухарка. Загнівалася, що ти дуже нечемно до неї говорив по телефону.
- Чоловік: А де я знав, що то вона. Я думав, що з тобою розмовляю.

Вже смакує

- Чого ти женився?
- Та вже набридло мені самому жити. Найгірше це харчування по ресторанах — як не смакувало.
- А тепер?
- Тепер знову смакує по ресторанах.

Щось гірше

- Подумай собі, в день мого вінчання я мав зав'язане лице, бо розболіли мене зуби.
- То ще нічого, я в день свого вінчання мав зав'язані очі.

Здійснені мрії

- Тату, чи твоя яка мрія з молодих літ здійснилася?
- Так, одна... Коли мене часом моя мама татала за волосся, я мріяв його не мати.

Зять в жалобі

Жінка до мужа: Не грай на фортеп'яні, чейже нема ще тижня, як наша мама померла.

— Я граю тільки на чорних клавішах.

Окуляри

Жінка скаржиться ребі:

— Мій муж хоче мене покинути. Дай мені, ребі, якусь раду.

Ребі старий, нічого не видить.

— Дай мені,— каже,— ту грубу книжку.

Жінка подала, ребі перегорнув — нічого.

— Дай,— каже,— ту другу.

Жінка подала другу. І знов не та. Подала третю. Там були окуляри рабіна. Він взяв їх на ніс, подивився на жінку і каже:

— Твій муж добре робить.

Одинока приємність

— Здається мені, що ти кульгаєш на ногу?

— Чобіт мене тисне.

— То взуйся в другі чоботи.

— Ні, не хочу. То моя одинока приємність.

Слухай, жінка мені допікає, діти допікають, внуки допікають, і нема на те жодної ради. А чобіт — прийду додому і скину, і зараз мені легше. Не можу позбавити себе тої одної приємності.

Три рази

Петро Заливайко приходить додому п'яний. Жінка будиться і питає:

— Чого так пізно приходиш?

— Не пізно, не пізно, щойно перша.

В тій хвилі годинник б'є третю.

— Добре, добре,— каже Заливайко,— не мусиш три рази повторювати.

На прогульці

— Дивися, дорогий мужу, той старий дуб, під яким ми перший раз стрінулись, звалив гім...

— Так йому й треба!

Хто вицен?

Жінка: Ці тістечка я пекла за рецептом, що передало радіо.

Чоловік: Я давно казав, що те радіо донічого! Треба поміняти.

Чого весела

Муж: Ти чого нині така весела?

Жінка: Тому що я сама нині варила обід, а ти нічого не закріпив.

Добра робота

— Іване, хто тобі так лице подряпав?

— То є ручна робота моєї жінки.

Вірить

— Скільки мужчин мала перед тобою, але жаден не був такий дурний.

— Вірю тобі, бо жаден не вживився на тобі!

Неправду каже

— Чому розводитеся? — питає суддя жінку.

— Тому що мій муж ідіот.

— Добре... але чи ви не знали цього перед вичанням?

— Не знала.

— Неправда! — кричить з боку муж. — Все знала, пане суддя, все!

Тепер не розуміє

— Тату, чому перемогу завше малюють в образі жінки?

— Е, мій хлопче, зрозумієш то, як підрос-теш і оженишся.

Доктор

— Чую, що відколи ти вжився, не ходиш більше до каварні.

— Так, бо доктор заборонив мені пити... А ти ходиш?

— Я також ні, бо доктор ховає мені вечо-ром черевики і я не маю в чім вийти.

Хто керує

Зійшлися жонаті та говорять, хто в кого вдома старший.

— Я в себе вдома то все рішаю сам і тіль-ки.

— Я також вдівець,— сказав другий.

Погодиться

— Ваш план добрий, але чи ваша жінка згодиться з ним.

— Напевно, тільки скажіть їй, що я не год-жуся.

Але того не знав

По шлюбі молода жінка каже до мужа:

— Дорогий, мушу тобі в чомусь признати-ся, що я давніше властиво повинна була тобі сказати: всі мої зуби штучні...

— Не шкодить, дороженька,— каже моло-дий муж,— я знав про це.

— Але це ще не все: мушу тобі признатися й до того, чого ти певно не знав.

— А що таке?

— Мої штучні зуби ще не заплачені...

Відповідь

Вона: Всі мужчини на світі ідіоти.

Він: Ну, не всі. Є ще нежонаті.

Також аргумент

— Коли ми ще були нареченими, то ти ко-хала мене більше, ніж тепер, після вінчання.

— Може бути... Не терплю жонатих.

Жінки

— Чи ти хочеш, щоб я тобі була вірна, як собака?

— Розуміється, що хочу.

— То купи мені брильянтовий нашійник.

Змінився

— Як ваша дочка вийшла заміж за такого похмурого мужчину?

— Коли виходила за нього, то ще такий не був...

Дипломат

Жінка: Ледве тиждень, як ми побралися, а ти вже приходиш пізно додому.

Чоловік: Але ж, серденько, прецінь мусив я в каварні розказати товаришам, як ми щас-ливо живем.

На цей раз

Жінка: Я згубила торбинку з грішми.

Муж: Як, знов? Вже четвертий раз цього місяця.

Жінка: Так... Але цей раз то я дійсно згубила...

Висновок

Муж: Я десь читав, що недуга все атакує найслабшу частину організму.

Жінка: Так? Тому то тебе все болить голова.

Вдячний

— Хочу просити, пане шефе, відпустки нанині.

— Пощо вам?

— Маю йти з жінкою по крамниціях.

— Займайтесь краще справами.

— Дуже вам дякую. Направду ви мені справили величезну приємність.

Ідеальний муж

— Серце, підеш зі мною до театру?

— Ні, не можу я піти в такій старій сукні.

— Я так і думав, тому купив білет тільки для себе.

Як в раю

— Я чув, що ти одружився. Ну, як живеться?

— Як в раю. Не маємо в що вдягнутися і чекаємо, коли нас господар викине з помешкання...

За труд

— Підеш на станцію, певно приїде нині моя теща. Поможеш їй нести валізи. За труд дістанеш золотого.

— А як не приїде?

— То дістанеш два золоті.

Зла жінка

Один рабін мав дуже злу жінку. Раз питає вона його:

— Скажи мені, коли я властиво помру?

— Ти вмиреш напередодні якогось свята...

— Що то має значити?

— То значить, що як ти вмиреш, то я на наступний день буду мати свято.

Щастя

— Я мав женитися з одною аристократкою, але довідався, що вона на самі строї видає річно 50 тисяч.

— І що ви зробили?

— Оженився з її кравчиною.

Добрий чоловік

Жінка вхопила макогін і хоче бити мужа. Той сховався під стіл. За хвилину висуває голову і говорить солодко:

— Серце, кинь макогін, я тобі нічого не зроблю.

Чар танців

— Мамо, де ти заручалася з татом?

— На уроці танців.

— То цікаве, бо тато заборонив мені танцювати.

Добре серце

- Ти знов гніваєшся на мене?
- Так, і ще нині розірвав би з тобою, якби не те, що ти є жінкою мого сердечного приятеля.

Ознаки досконалості

Вона: Добрий муж є тільки той, що заробляє більше, ніж жінка тратить.

Він: Добра та жінка, що тратить менше, як муж заробляє.

В адвоката

— Пане меценасе, прошу мені сказати, чи сусіди можуть внести скаргу, коли в близькім помешканні є сварлива жінка, яка вічно авантурується з чоловіком?

— Думаю, що так. Ви певно є одним із сусідів?

— Ні, я чоловік тої жінки.

Добрий спосіб

— Знаєш, вчора я підслухав, що моя жінка домовляється з якимсь смаркачем на здибанку...

— І що ти зробив?

— Нічого. Я сховав її штучні зуби, і вона не могла вийти.

Ніби так

Муж до жінки: Знаєш, серце, на твої іменини не куплю тобі нічого, але зате поплачу усі твої рахунки в кравчині.

— То нечуване! Для мене, своєї жінки, то жалуєш, а якійсь там кравчині будеш робити несподіванки.

Винахідник

— Знаєте, пані, мій муж великий винахідник.

— Так? А що він такого винаходить?

— А щовечора винаходить іншу причину, чого так пізно приходиться додому.

Коби не те

Батько до дочки, за тиждень по шлюбі:

— Ну, як тобі подобається?

— Все якнайкраще, лише до мужа не можу привикнути.

Любляться

— Як же вам живеться-любиться?

— Та так.

— Бо я чула...

— ...Любилося. Він любить себе, а я люблю себе.

По нитці до клубка

В каварні у Голлівуді сидить двоє приятелів і говорять:

— Ти чув? Біл жениться завтра із знаною артисткою Джін Гопкінс.

— Котрою?

— Не знаєш? А та, що перед кількома роками розвелася з Джоном Гопкінсом.

— Котрою?

— Як то? Вона була перед тим жінкою режисера Паркера...

— Ні, таки не знаю!

— Та як ні, коли знаєш. Перед Паркером вона була заміж за Брауном, а потім взяла за короля гуми до жування Мак Огоном,

а ще перед тим місяць була жінкою лорда Кортера.

— Ага, то було казати відразу, що Біл жениться з моєю першою жінкою.

Добре оженився

— Василю, це твоя жінка?

— Так.

(На вухо): Але ж вона сліпа і крива.

— Можеш говорити, бо вона і глуха.

Не догадався

— Ми раз з жінкою посварилися і на цю пам'ятку посадили яблуню.

— От дурак, я про це не подумав. До цього часу мав би вже великий сад.

Лікар в хаті

Прикликаний лікар до хорої жінки поставив її термометр і попросив замкнути уста. Може десять хвилин сиділа жінка мовчки. Нараз чоловік питає лікаря:

— Пане докторе, що коштує машина, що ви її положили під язик?

— А вам навіщо це знати?

— Та щоби часом притримати моїй жінці язик, як тепер.

У театрі

— Прошу дати мені програму.

— Концерт вже кінчиться.

— Так, так, але ж розумієте, що треба щось принести і показати жінці.

Колись і тепер

— Стара, бери дитину і неси сама. Такий татар, що аж ноги болять.

— Гей! гей! Як ти зі мною женився, то мав сильні ноги.

— Так, але слабу голову.

Уважний

Чоловік: Наш лікар каже, що жінки потребують більше сну, ніж чоловіки.

Жінка: Отже?

Чоловік: Тому думаю, що добре зробиш, коли сьогодні ввечері не будеш на мене чекати, тільки положишся спати.

Щира

Одна вдова казала на могилі свого чоловіка різати такі слова: «Спи спокійно, аж поки знов побачимось».

Пояснив

— Що я чую? Щойно два тижні, як ви по-важилися, і вже б'єтесь?

— Що вдієш?! Життя таке коротке.

Розпука

До великого магазину приходить якийсь молодий чоловік і йде до відділу, де міняють застарілі товари. На його обличчі — безмежна розпука.

— Я тут купив позавчора заручинкові перстені.

— Так, пам'ятаю. На що хочете їх поміняти?

— На револьвер.

По шлюбі

Він: Якби я був знав, що ти така недбала, ніколи не був би оженився з тобою.

Вона: Якби я не була така, мій батько ніколи не дозволив би віддатися за тебе.

Клопіт

— Так завелось, що я мушу віддати всі гроші жінці, з яких вона мені видає невеличку суму на дрібні видатки. А тепер мені призначили підвишку. Думаю, що маю робити. Коли скажу жінці, що знов не маю підвишки, то вона подумає, що я такий туман...

— А як скажеш?

— Тоді справді буду туманом.

Може бути

— Дорогий мужу, чи будеш мене любити, коли моя коса побіліє?

— Думаю, що так. Чейже я любив тебе вже і блондинку, і брюнетку, і руду, то чому не мав би любити, як станеш сивою?

Старе подружжя

— Скажи, старенький, коли б ми так знову були молоді, чи ти знов схотів би оженитися зі мною?

— Але ж, моя дорогенька, нам так добре, то навіщо ми мали б знову сваритися?

Дрібнички... якісь питання

— Скажи мені, що там в тебе була за авантаюра? Я думав, що стеля завалиться!

— Але ж ніколи в світі! От дрібниці... Це лише жінка питалася, де я так довго був.

Хитра

— Знаєш, мамо,— хвалиться заміжня дочка,— я вчора перший раз зварила сама обід.

— Вдалося?

— Так! Чоловік нині наймив кухарку.

Так чи ні?

— Ідемо сьогодні до театру чи ні?

— Ні.

— Ні?

— Ні.

— А я кажу, що так!!!

— Але ж так, моя найдорожча!

Щедрий

— Знаєш, Цюню, ти мені обіцяв зробити якийсь дарунок. А мені цієї ночі снилося чудове щастя.

— В такому разі куплю тобі сонник, щоби могла знати, що цей сон означає.

Нешаслива

— Бідна ця наша Кубуньова. Її муж щодня над ранком вертає домі.

— А звідки ж ви про це знаєте?

— Та бо мій муж також з ним разом вертає.

І то добре

— Поможі мені порядки зробити,— каже жінка мужеві.

— Не можу. Заслаб, руки трясуться.

— І то добре. Витруси килим.

Гнів

— Як пан прийде з роботи, то скажи йому, що скоро верну.

— Коли, прошу пані, пан дуже сердиться, як йому кажу, що пані скоро вернуть.

Супружа розмова

Муж: Ну, що нового чувати, моє кохання? Як почувашся?

Жінка: Залиши мене в спокою. Я нині зле настроєна.

Муж: Знов зле настроєна? Скажи мені, я вживився з фортеп'яном чи з жінкою?

Різниця поглядів

— Коханий, чи є щось у світі поза коханням?

— Ні, нічого, моя найдорожча! Але скажи мені, що є сьогодні на обід.

У поїзді

— Ви не боїтеся залізничної катастрофи?

— Ні. Я нічого не боюся. Я вже жонатий.

Є рація

— Не вірю, що ти мене любив...

— А то чому?

— Бо якби любив, то вживився б з іншою!

Хто де

— Де ви сховалися зі своєю родиною, як остання буря застала вас на вулиці?

— Я втік до найближчого бару, жінка до кравчині, пес втік до різника, а мої доньки до матримоніального бюро.

Дорогоцінна пам'ятка

— Я тут тримаю пам'ятку по моїй померлій жінці.

— Що? Вирваний зуб?

— Не вирваний, а вибитий...

— Та твоїй жінці не бракувало жодного зуба.

— Але мені бракує.

Причина

Жінка позіхає.

— Чому позіхаєш? — питає чоловік.

— Бо нуджусь...

— Моя дорогенька. Я теж сиджу в хаті і не нуджусь.

— Бо ти сидиш зі мною, а я з тобою.

Сьогоднішня байка

...і поженилися, мали багато дітей, і були дуже щасливі.

Найкращий приятель

— Моя жінка втекла з моїм найкращим приятелем.

— З ким, до чорта?

— Та я сам не знаю з ким, але це мій найкращий приятель, таке мені добро зробив.

Жінка є жінка

— Миколо, — каже жінка до чоловіка, — мусимо конче поїхати в гори.

— Але ж, дорогенька, мусимо подумати про наші довги.

— Це, дорогий, можемо зробити і в горах.

Життєва мудрість

— Якщо ваша жінка гарна, не кажіть їй цього. Вона сама про це знає. Скажіть їй краще, що вона мудра.

Якщо ваша жінка дурна, скажіть їй, що вона гарна. Тоді вона подумає, що її муж має містецьку душу.

Перед від'їздом

Жінка: До побачення, коханий! Пиши до мене якнайчастіше... на грошових переказах. Па!

Нема щастя

— Не маю щастя в подружжі. Я був два рази жонатий. Перша жінка втекла від мене...

— А друга?

— Друга — ні!

Маленька зміна

Пан директор одружився зі своєю стенографісткою.

— Як там твоя жіночка? — питає приятель. — Змінилася дуже?

— Майже ні... Давніше писала 300 слів на хвилину, сьогодні говорить стільки само...

Ліниве подружжя

— Кохана, при сорочці нема гудзика.
— Вбери камізельку, не буде видно.
— Але в камізельці бракує два гудзика...
— То не ходи в самій камізельці. Бери піджак.

— Але в піджаку теж два гудзика нема.
— Чоловіче! В такий холодний день не ви-
йдеш з хати без плаща! Не пушу!

Обручка

— О, бачу, носите обручку. Ви жонаті?

— Очевидно. Ви що, думаєте, що я її ношу для приємності?!

Що краще?

— Знаєш, вчора я купив своїй жінці прекрасну папугу.

— Як це? Папуги зовсім погані.

— Я не бачив кращої. Скільки разів почне сваритися — папуга кричить: «Мовчи, бабо!»

В Америці

— Скажу вам лише одно: завдяки жінці став мільйонером.

— А ким ви були раніше?

— Мільярдером.

Теорія відносності

— Тату, чи 300 зл. — це багато грошей?

— Це, мій дорогий, залежить від того, чи я їх зароблю, чи мама витратить.

Щоб мама не почула

— Тату, я чув, що є такі звірята, які щороку змінюють шубу.

— Тихо будь! Ще мама почує...

Не призадумався

— Але ж, жінко, чейже того лиса носиш майно два сезони!

— А ти призадумався над тим, скільки сезонів цей лис за життя носив ту шубу на собі?

Все продумано

— Що? Ви погоджуєтесь на вінчання вашої дочки з Кошелем? Таж він ваш заклятий ворог...

— Власне тому: моя жінка буде йому те щею.

Має спосіб

— Мій чоловік сповнює всі мої забаганки. Я все погрожую, що його покину.

— Добре, але пам'ятай, що буде це робити, доки ти молода.

— Пізніше буду йому грозити, що лишуся.

Єдиний вихід

— Я вже цілий рік не говорю з жінкою...

— Гніваєшся?

— Ні, але не хочу її переривати.

В кіно

Пані в модному високому капелюсі до подружжя, що сидить за нею:

— Чи вам може перешкоджає мій капелюх?

— Питання! — відповідає на це мужчина. — Моя дружина вже хоче мати такий самий.

Найвища інстанція

— Перепрошую дуже, пане директоре, але моя жінка сказала, щоб я вас попросив підвищити мені платню.

— Добре, я запитаю своєї жінки.

Вагома причина

— Чому ваша жінка така зла сьогодні?

— Спочатку злостилася на сусідку, згодом злостилася на себе, ще злостилася тому, що я не злостився на сусідку.

Подвійне терпіння

— Моя жінка страшно терпить...

— А що їй бракує?

— Хворіє біднесенька на горло і не може це нікому сказати.

Але недовго...

— Сказав лікар, що якби я до нього не прийшов, то за чотири тижні ти була би вдома.

— Можливо, але недовго...

Ручна робота

— Чому ти так запух?

— А, бо я на фабриці занадто близько став до одної машини.

— Ей, щось це виглядає на ручну роботу.

Мала рацію

— Моя жінка все має рацію.

— Як це?

— Недавно кажу їй, що вже тої весни купую їй плащ, а вона мені на те відповідає: «Ех, ти певно цього не зробиш». І що ти думаєш? Знову мала рацію...

У гнізді бузків

Жінка бузка (заклопотано): Кілька днів мене діти мучать, звідки вони взялися на світ. Що маю їм відповісти?

Іменини

— Не знаю, як це зробити, щоб довідатись, що моя жінка хотіла б на подарунок в день іменин.

— Просто запитай її.

— Ба! Коли боюсь, що це буде задорого коштувати.

Витрати

— Знаєш, я для неї стратив цілий маєток.

— А я розум.

— Лише?

— Так, кожен з нас стратив те, що мав до страчення.

Відтяв

Чоловік і жінка повернулися з міста. Вона купила собі новий одяг, але не подобається їй.

— Ти ніколи не мав смаку,— дорікає вона чоловікові.— Все вибираєш найгірше...

— Почавши від тебе.

Філософ

Що мене може чекати: або я скорше вмеру, то піду до раю, або моя стара скорше вмере, то я тут буду мати рай.

Обіцяв

— Який ти невдячний! Перед шлюбом клявся, що на руках будеш мене носити...

— Так, але то було давно: ти тоді важила неповних 50 кг, а нині в три рази більше.

Дуже жалів

Після похоронів своєї жінки вернув Василь додому. Ходить по подвір'ю, чогось шукає і плаче:

— І в стайні був — нема, і в стодолу перешукав — нема. І в хаті — нема.

— Та чого ви плачете, сусідо? Така божа воля. Бог дав, Бог взяв. От нехай з Богом спочиває!

— Дайте мені спокій з небіжкою. Я відроджуваю.

Подібна

— Знаєш, моя жінка подібна до Мілоської Венери.

— Така файна?

— Ні, але цілий день нічого не робить, як би не мала рук.

Рекорд

Жінка: Я читаю кожного дня про рекорди чоловіків, а ти не маєш ніякого.

Чоловік: Нехай котрий спробує так довго утримуватися з тобою, як я. То був би рекорд над рекордом.

І про неї

Чоловік до жінки: Дивися, серце, тут і про тебе пише газета.

Жінка: Де?

Чоловік: Ось написано, що за багато є жінок на світі.

Між ловцями

— Що робиш в неділю?

— Іду на лови.

— Маєш рацію. Бався, жий весело і дай другим жити!

Запізніла мудрість

— Знаєш, щойно по шлюбі можна зрозуміти, що це таке правдиве щастя.

- Ти переконаний?
- Так, але коли чоловік зрозуміє, вже запізно вертати.

Шинкар радиться

Шинкар оповідає рабінкові:

— Прийшов до мене якийсь тип і каже, що він любить мою Сальці і хоче з нею женитися. Отже, щоби я взяв розвід. Я кажу йому: ви питаєте мою Сальці, а не мене.

Коли рабін почув це, питає:

— То що ти хочеш від мене?

— Щоби ти, ребі, порадив мені, що я маю робити, як Сальці не згодиться?

Дарунок

Жінка: Що даш мені на іменини?

Чоловік: Дам тобі добру раду, щоби ти не робила ніколи непотрібних видатків.

Розмовонька

— Пощо ти зі мною оженився? Чи я за тобою бігала?

— Е, моя кохана, лапка на миші також не бігає за мишами.

Напевно ні

Вона: Якби я вмерла, то ти напевно знайшов би собі таку саму другу, як я.

Він: О, цього не кажи. Можу тобі присягнути, що такої не шукав би.

Втрачений ідеал

- Вір мені, що я також мав колись ідеал.
- А як ти його стратив?
- Я оженився з ним.

Одна другої варта

— То страшно, моя жінка може говорити цілий день на ту саму тему.

— Моя може говорити цілий день навіть без теми.

Прикрий спосіб

- У який спосіб ти пізнав свою дружину?
- У досить прикрий: щойно по шлюбі.

Не турок

— Алло! Прошу з'єднати з моєю жінкою.

— Назвіть номер.

— А я хіба турок, що мої жінки пронумеровані!

Згода

— Як ти почуваєшся? — питає молодичку товаришка рік по шлюбі.

— Знаменито. Дотепер ми ні разу не посперечалися. Як я маю рацію, то він зараз же її визнає.

— А як він має рацію?

— Таке ще в нас не траплялося...

Марні пошуки

Жінка: Ти переді мною крути не крути, то тобі не вірю. Треба тобі було шукати дурнішої жінки.

Чоловік: Коли дурнішої від тебе я ніде не міг знайти.

Два чоботи пара

— Як же ти живеш з своїм чоловіком?

— Та нічого... я не дбаю за него, він не дбає за мене, і згода між нами.

Біда з грішми

- Страшний клопіт маю з жінкою. Вічно хоче грошей. Рано — давай гроші, в полудне — давай гроші, вечером — гроші, вночі — гроші.
- Що ж вона робить з тими грішми?
- Та нічого, бо я їй ніколи не даю.

Монолог вдови

- Який був, то був, але дуже добре мені було, як був. А тепер, який буде, то буде, ахай вже раз буде.

Вирвався

- Чого ви, куме, такі розхристані?
- Та... бив жінку і насили вирвався.

Підслухане на похороні

- Як плакала жінка за померлим чоловіком:
- «Ой, ой, біда моя, лишилася діра моя (в стрісі). Ти казав, що зашиєш, а ти вмер і лишиєш».

Нещасливі

- О, моя дорогенька, яка я нещаслива. Мій чоловік цілими днями поза хатою.
- Моя дорога, я більше нещаслива, бо мій по цілих днях дома сидить.

Сліпа любов

- Вона: Правду кажуть, що любов сліпа. Тому тридцять літ, як ти йшов у тім фракку до шлюбу, я навіть не звернула уваги, що він на тебе трохи затісний.

Різниця

- Жінка до чоловіка: Ти носиш одяг від першого кравця, забавляєшся, а мені кажеш сидіти.
- Моя дорогенька! Я можу собі це дозволити, бо оженився з багатю, зробив добру партію, але ти вийшла заміж за бідного голого кравця.

Сімейне щастя

- П'ять літ я була дуже щаслива з моїм чоловіком.
- А що сталося потім?
- Потім він повернувся із заграниці.

Зрадлива ніч

- Сталося це першої ночі, як чоловік і жінка вернулися з різних курортів. Хтось постукав у двері.
- Тікай, чоловік прийшов! — прошепотіла жінка, зірвавшись на ноги.
- І муж вискочив у вікно.

Чесний

- Як це можливе, що ви ні разу не зрадили своєї жінки.
- Таки не зрадив.
- О, то ви маєте характер!
- Ні... але я ще нежонатий.

Подружній рай

- Коли я оженився, то думав, що задушу жінку з любові.
- А тепер?
- Тепер я жалую, що досі того не зробив.

Має спокій

Стрічаються дві товаришки.

— Здорова була! Я чула, що ти собі знайшла няньку для дитини.

— Слава богу, так, тепер маю спокій з дітьми і чоловіком.

«Якщо буде місце»

Вмерла чоловікові жінка. Замовив для неї вінок з написом «До побачення». Опісля, вернувши додому, надумався, та й забажав змінити текст. Телефонувє до похоронного заведення:

«Прошу до тексту «До побачення!» додати ще «в небі», якщо буде місце.

На другий день присилають йому вінок з написом: «До побачення в небі, якщо буде місце».

Добрий спосіб

Дві товаришки розмовляють між собою.

— Коли мій чоловік злоститься на мене, то я загрожую йому, що поїду до мами, і він вже добрий, як ангел.

— А я знов в таких випадках загрожую йому, що напишу, аби моя мама до мене приїхала — і він стає лагідний, як ангел.

Подружня розмова

Вона: Чи ти пригадуєш собі день нашого шлюбу? Було це взимі, мороз скрипів під ногами.

Він: О так, пригадую. Ще сьогодні мороз поза шкірою ходить, як згадаю.

Вихід

— Чого ти така заплакана?

— Я цілком не плачу... Чи ти бачив у нашої сідки... цілком такий самий костюм, як мій.

— Ну, то й що? Чи ж я маю тобі купити який костюм?

— Я думаю, що це все-таки краще, ніж ми бали б випроваджуватися звідси.

Ще не жонатий

Кілька панночок вибралися на прогульку місто. По дорозі стрічають селянина, що веде на мотузці молоденького цапка.

— Гляньте, — каже одна, — який гарний цапок, але дуже молодий, ще навіть не має ро-

— То не диво, прошу панунці, бо він ще не жонатий.

Викапаний татко

— Але ж то чудесна твоя дитина, цілком вдалася на тебе!

— То правда! — підтверджує мати. — На-завжди з фляшечки любить так собі потягнути, як тато.

Порадив собі

Одного чоловіка обжалувано судом о двоє-

ство. — Чому ти брав собі другу жінку, коли вже мав одну?

— Або, прошу пана сендзього, доки в мене була одна жінка, то не давала мені ані хвили-ни спокою, вічно зі мною сварилася. А як я собі взяв другу жінку, то вони собі сваряться, а я маю спокій.

Часом

Часом можна стрінути нежонатого, котрий такий пригноблений і зажурений,— начеб він був жонатий.

Часом так тебе сердечно вітає твоя жінка, що маєш враження, що вона хоче грошей на нову сукню.

Кому гірше

— Чому ти зажурився?

— Та як не журитися? Є в мене молода, гарна і добра жінка, а здоров'я не має.

— Мені, брате, ще гірше. У мене є стара жінка, погана і зла, а здорова, як кінь!

Не дався

Вона: Мені снилося, що ми виїхали до Яремча.

Він: А мені снилося, що ми вже вернули.

Великі переміни

— Слухайте, кельнер, чому ваш ресторан ще недавно називався «Під дубами», а тепер «Під змією»?

— Зміну сю заведено від хвилі, як господар оженився.

І те, і те

— Коли я стратив розум — знайшов мою теперішню жінку. Тому був я потерпілим і щасливим в одній особі.

Причина зла

Лікар: Передусім будуть пані ласкаві показати язик.

Чоловік (злобно): А видиш, як доктор відразу пізнали, де в тебе слабе місце.

Лаконічно

— Що ви вважаєте за головну причину нещасливих подружж?

— Шлюб.

Нещастя

В домі пана З. мало що не сталося нещастя. Великий стінний годинник впав на підлогу на якусь хвилину пізніше, як попід стіною пройшла нещастя.

— Той годинник все мусить спізнюватися! — буркнув собі під ніс пан З.

Без причини

Майстер (до хлопця, що був втік, а батько привів його назад):

— Скажи мені, драбе, чого ти втікав?

— Бо мене майстрова била.

— Ну, то що, а чи я втікаю?

Так воно є

Чоловік: Як це може бути? Коли я даю тобі багато грошей, то ти скоро їх розпускаєш, а коли тобі не стає; коли ж даю менше, то все маєш всі потреби і видатки?

Жінка: Воно так є: коли даєш мені багато, я сплачую борги, які нароблю у той час, як даєш мені мало...

Не було ради

— Ти чого нині такий замучений?

— Подумай собі, вертаю над рано додому, коли ще сонно, а черевико входить, і жінка не чує. Як здіймає черевико, необережно стукнув, і вона почула. — «Ти чого так скоро встаєш?» Не було ради, треба було вдавати, що встаю, і я вже більше лягав.

Переслідування

- Я любив три рази і все нещасливо.
- Що ви кажете? Як же се було?
- Зовсім просто! Моя перша любов пішла в монастир, друга вийшла за іншого, а з третьою я оженився.

Розсіяність

- Як ся має ваша жінка, пане професор?
- В останніх часах дуже розсіяна.
- Ах! Як же се проявляється?
- Вчора бачив я її на прохоті з іншим мужчиною, замість зі мною.

Зручність

- Чи то правда, що пані меценасова по-весь посилає до ресторації?
- О, так, навіть по свого чоловіка.

Чистота і порядок

- Мій муж завжди йде раз на рік до лазні — треба чи ні.

Не йде на жертву

- Ах, від тебе чути горілку!
- Муж: Не буду ж я задля тебе пити парфуми...

Ніжний муж

- Муж: До побачення, моя дорога жіночко. Якщо бим не міг прийти на вечерю, то пришлю тобі хлопцем лист.

Жінка: То зайве, я вже найшла той лист в твоїй кишені.

Сильний характер

- Правда, кажуть, що в того К. сильний характер?
- А так... Від нього уже третя жінка тікає на тамтой світ.

Надгробний напис

- Один чоловік написав на могильнім пам'ятнику таке:
«Тут спочиває Н., котра 1890 року, 8 червня о годині вночі замовкла».

Нетвереза логіка

- Чоловіче, бійся Бога, ти знов з корчми п'яний!
- Яка ж ти, жінко, дивна, чи ти хочеш, щоб я до корчми йшов п'яний?

Ото оженився!

- Надю, чи ти знаєш, як Юзя помстилася Антосеві?
- Як?
- Та він оженився з нею.

По заповіті

- Недужий: Моїй жінці записую 100 злотих ринських.
- Нотар: А в разі, коли б ваша жінка відлучилася вдруге, то що рішаєте?
- Недужий: Тоді записую ще 200 ринських до винагороду сему, що має відвагу з нею говоритись.

Розтратник

Одна жінка скаржиться іншій:

— Не маєте поняття, який мій муж розтратник! Вчора, приміром, розбив глиняну скарбонку сина і забрав все, що там було.

— Це страшно!

— Так! Подумайте, і таки не вистарчило мені на новий капелюшок!

Не допоможе

— Як ваша жінка вас зраджує, то розведіться!

— І думаєте, що тоді перестане мене зраджувати?

Коли професор жениться

Професор оженився зі своєю асистенткою. Другого ранку будиться і бачить, що вона спить коло нього. Професор забув про шлюб і кричить:

— Панно Петрович, бійтеся Бога, а що ви тут робите?

Дві причини

— Я п'ю тільки тому, що мене жінка покинула.

— А я п'ю тільки тому, що на мене жінка живе дома.

Така доля

— Ти чого такий сумний, пригноблений?

— Ет, довго говорити. Бачиш, я оженився недавно з прекрасною піаністкою, але вона, на жаль, не вміє варити. Тоді ми взяли до себе маму, яка не вміє грати.

— Ну, і що з того?

— І тепер подумай собі, що моя теща цілими днями грає на фортеп'яні, а жінка варить.

У ворожки

— ...а ваша жінка буде гарна, багата, розумна...

— Добре, але може скажете мені, що я маю зробити з тою жінкою, яку вже маю?

Ясно, як день

Іван Петряк прийшов додому, а жінка дала йому лист і каже:

— Був тут якийсь чоловік і лишив це письмо для тебе. Казав, щоби тобі особисто його додати.

— Ти певно читала його? — спитав Петряк, добре знаючи свою жінку.

— Най Бог сохраниць! — обурилась жінка. — Навіть на думку не приходило мені щось подібне.

— Дай скорше обід, з'їм, а тоді прочитаю. Я не можу там яка зла новина, не хочу перед жінкою денервуватися...

— О, можеш спокійно прочитати, там нема нічого незвичайного.

Що відкрите, а що ні...

— Не розумію, як та Галя може не любити свого мужа? Він має таке добре і відкрите серце.

— Так, серце має відкрите, але кишени замкнені!

Сам дивується

— Слухайте, пане, як ви могли вчора ввечері цілувати мою жінку!

— Пане, я нині вдень сам дивуюся!

Казки

— Матусю, скажи, чи всі казки починаються зі слів: «Жив собі колись...»?

— Ні, синку! Не всі. Часом казочка починається так: «Нині ввечері я маю засідання».

Не шкодить

Жінка: Я знайшла помешкання, у центрі, трамвай стає біля брами. Трохи шумно на цій вулиці, але господар каже, що за дві-три ночі привикнемо.

Муж-професор: Е, дві-три ночі — то не шкодить. Тих дві-три ночі можемо перебути на старім помешканні.

Дарунок

— Дорогий зятю, а тут маєте колиску для ваших будучих діточок.

— А як не будемо мати дітей?

— То нічого, буде для ваших внуків.

Сім причин

— Ти їздив цього року в гори?

— Не міг. Маю сім причин.

— Які?

— Жінка і шестеро дітей...

Різниця

— Яка є різниця між державою і жінкою?

— По розриві з державою буває війна, а по розриві з жінкою маємо спокій.

Що кому нагадує

— Коли дивлюся на тебе, то пригадую собі малпу в клітці...

— А я коли дивлюся на малпу, то пригадую тобі тебе.

Сповнилось

— Колись ти казав, що волів би бути зі мною в пеклі, ніж без мене в раю.

— І так сталося. Маю з тобою пекло.

Добре радить

— Коли мій старий помер, то і я не хочу жити! Піду за ним скоро!

— Бійтеся пана Бога, жінко! Дайте же йому трохи відпочити — бодай в гробі!

Добрий спосіб

— Як ти пізнав свою жінку, заки з нею повінчався?

— Я наїхав на неї автомобілем і потовк. Яки добре. А відтак вжився.

— Добрий спосіб.

— Чому?

— Бо якби так всі робили, то навчилися б жити обережніше.

Вірна

Чоловік на смертній постелі каже до жінки:

— Кажі мені тепер, чи ти була мені вірна?

— Не маєш чого боятися, бо я вже вмираю.

— Еге, хитрий! А може ще видукаєш!

Дає собі раду

— Чи то правда, що Марися погано живе з своїм чоловіком?

— Правда, але зато гарно з іншими.

Сімейна суперечка

Чоловік (сердито): Хто тут є господарем хати?

Жінка: Не задавай дурних питань, начебто тут, крім мене, був ще хтось інший.

Напевно, Адам

Вона: Я цікава довідатися, чи існував коли чоловік, що сказав би своїй жінці: «Кохана, ти єдина жінка, яку я кохаю і кохав».

Він: Напевно.

— Ти маєш себе на думці?

— Ні, нашого праотця Адама.

З якого боку дивитися

— Тату, яка різниця між ощадністю і скупістю?

— Це є так, синку: коли я обмежую видатки на свої потреби, то мама каже, що я щаджу; коли ж я обмежую на її видатки, то вона каже, що я скупар.

Ворожба

Жінка вертає з міста й обурено каже до чоловіка:

— Була я у ворожки і то не в будь-якої, а в першорядної. За візиту взяла двадцять злотих. І знаєш, що вона мені сказала? Що ти оженився зі мною тільки задля приданого!

— І ти заплатила за це аж двадцять злотих? Я був би тобі те саме задармо сказав.

Одинока втіха

Одна жінка, плачучи над гробом свого чоловіка, говорила:

— Одна мені потішенька, що аж тепер буду знати, де мій чоловік ночує...

Остання воля

Умирає старий батько. Жінка й сини поставили біля умираючого, а він каже:

— Сіножать записую Іванові...

— Ні, сіножать хай буде Петрові, — вмишується жінка.

— А корову записую Семкові.

— Ні, корова буде Іванові, — поправляє жінка.

— Що до чорта! — розлютився умираючий, — не перебивай мені, бо то я вмираю, а не ти!

Батько

— Кілько маєте дітей?

— Не знаю, бо я уже тиждень не був вдома.

Капелюшок

Жінка купує капелюшок. Перебирає уже зо дві години.

— Може, візьми цей, — радить чоловік.

— Не хочу, такого капелюха ніхто не носить.

— То візьми цей, другий.

— Чи ти здурів? Та ж в таких капелюшках ходить півміста!

Передумали

- І ти нарешті оженився з Іриною?
- Так, спочатку ми мали намір залишитися добрими приятелями, але потім передумали.

Модерно

- Як ти познайомилася зі своїм другим чоловіком?

— Зовсім просто: ішла вулицею з першим чоловіком, над'їхав автом другий, переїхав першого, і я познайомилася з другим.

Тринадцятка

Тринадцять нещасливе число. Двічі нещасливий той, хто тринадцятого бере шлюб.

Нинішнє подружжя

— Бідний мій батько! Мусить тепер одягати і утримувати дві жінки.

— Що? Він два рази женився?

— Ні, але я оженився.

Подвійна радість

— Бачиш, чоловічку, що я тобі на іменини подарувала! Ось попільничка, а ось пантофлі, що я сама вишивала. А тут новий оксамитовий одяг, в якому я тобі дуже подобаюся.

Лотерея

— Подружжя — це лотерея.

— З тою різницею, що в лотерею можна все-таки щось виграти.

І дитина дивується

— Татку, скажи, як ти оженився з моєю матусею?

— Бачиш, Лерцю, навіть дитина дивується!

АНЕКДОТИ ПРО ДІТЕЙ

Між найменшими

- Маєш малого братчика?
- Ні.
- А може маєш сестричку?
- Ні!
- То кого ж ти б'єш?

Спостережливий

— Але ж, Петрусь, — картає сина мати, — але личко маєш обмазане шоколадкою. Що ти подумав би, коли б я так замурзалась?

— Що ідеш на забаву, мамо.

Найкраще сказати

Питає син шинкаря:

— Тату, як кажеться: пан мені буде дати 5 процент, чи 5 проценти?

— Найліпше сказати: пан мені буде дати проценти.

Серед зими

— Івасю, йди до хати, бо надворі дуже холодно.

— А як піду до хати, то надворі буде тепліше?

Бажання учня

Батько: Як будеш добре вчитися, то можеш від мене жадати чого тільки хочеш.

Малий Івась: Добре. Я не хотів би більше ходити до школи.

Запізніла совість

Мама до синка, який з'їв все варення: «Скажи мені, дитино, чи совість не сказала тобі, що ти чиниш зло?»

— Так, мамо, сказала, але аж після того, як я вже все поїв.

Пощо?

— Ромцю, то негарно показувати на когось пальцем.

— Так? То пощо я маю вказівний палець?

Добре рахує

— Петрусю, як я тобі дам 5 яблук, а потім 6, то скільки будеш мати?

— Досить.

Хто на кого вважає

— Хлопче,— каже старший добродій до діт-вака, що їсть яблука,— уважай на хробаки!*

— Коли я їм яблука, то хробаки самі на себе повинні вважати!

Дарунок

Щоби змусити малого Ромця пити тран (риб'ячий жир), обіцяють йому за кожен випиту ложку десять сотиків.

* Черв'яки

Коли пляшка трану була вже порожня, відкрили скарбонку і виявили 5 злотих і 50 соти-в.

— Чудесно! — кричить малий Ромко,— а мені купите за ці гроші?

— Нову пляшку трану,— каже батько.

Знаючий

Учитель: Івасю, кільки маємо частин світу?

Івась: Дві, прошу пана професора.

Учитель: Ов, а то як?!

Івась: Той світ і другий світ.

Вирахував

— Дві булки коштують 6 сотиків. Кілько станеш булок за 12 сотиків?

— Чотири, прошу пана професора.

— Чому?

— Для того, що перекупка не дасть більше.

Вершина ввічливості

— Дядьку! Ходіть та допоможете нам витягнути здохлу кобилу. Тато казали, що як вам здохне, то вони вам також прийдуть помагати.

Пояснення

— Тату, що таке каліф?

— Дурне питання. Це житель Каліфорнії.

Щирий

— Скільки буде два рази три? — питає вчитель сина шинкаря.

— Сім.

— Як то? Не шість?

— Ну, я хочу, щоб і пан вчитель щось на той інтерес заробили!

Страшна сцена

Мати вибила малого Юрчика за те, що по-
псував нову забавку. Коли батько вернувся до-
дому, застав Юрчика заплаканим.

— Що сталося, синочку? — спитав батько.

— Ах, — відповів Юрчик, — я мав страшну
сцену з твоєю жінкою.

Взаємно

— Ромку, ти обіцяв мені, що вернешся до
хати о шостій годині.

— Так, батьку!

— А я тобі обіцяв, що виб'ю тебе, коли
вернеш пізніше.

— Так, батьку. Але як я не дотримав своєї
обіцянки, то і ти не мусиш дотримувати своєї.

Хто відкрив Америку?

— Михасю, покажи мені на мапі * Америку.
Михась показує.

— Добре. А тепер, мої дорогі, скажіть
мені, хто відкрив Америку?

Цілий клас одногласно: — Михась!

Нема небезпеки

— Поклади молоток, Петрусь, бо можеш
вдаритись у палець.

— Не бійся, мамо, цвях тримає Маруся.

Куций світ

— Скільки частин світа є, Івасю? — питає
вчитель.

— Три.

— А то які?

— Земля, небо і пекло.

* Карті

Ясна відповідь

— Що за тварина нам дає сало і м'ясо?

— Різник, прошу пані, — відповів учень.

Після розлучення

— Ну, як тобі, Павлику, подобається нова
мама?

— Я мав вже ліпші.

Наука не йде в ліс

— Мій тато вчить звірят різних штучок.
Навіть я дечого навчився.

Поміч

— Чи ти, Лідочко, помагаєш мамі, як у вас
багато гостей?

— Так! Як лише гості відійдуть, зараз же
ракую ложки.

Колись було

— Івасю, як ти виглядаєш?! Ти бився?

— Так.

— З ким?

— З Ярком.

— З тим хлопчиком, що має таке гарне
лице?

— Ого! Вже його не має...

Переможець

Учень розповідає в школі: — А як цар убив
Прута, пішов до дівчини і піддався їй.

Після Страшного суду

— ... а в кінці всіх днів підійде день Страшного суду... Ну, а ти, Шведчук, що хочеш ще спитати?

— Прошу отця, чи цей день буде вільний від науки?

Хоче все знати

— Данку, ти чого стоїш перед дзеркалом з замкненими очима?

— Хочу видіти, як виглядаю, як сплю.

Тільки показ

— Чого Ірка плаче?

— Нічого, мамусю, я тільки показую їй, як вона має їсти яблуко.

Нічого спільного

— Скажи мені, Іване, що таке теорія? — питає вчитель.

— Теорія... теорія... Зараз не можу собі пригадати, але знаю, що це є щось таке, що не має нічого спільного з практикою...

Вияснила

— Мамо, чому випадають перші зуби?

— Дурне питання! Якби не випадали перші, то не могли би рости другі.

Хто в селі наймудріший?

— Скажи мені, Івасю, хто в нашому селі наймудріший? — питає вчитель.

— Священик і дяк.

— Чому?

— Бо як мої мама вмерли, то всі люди плакали, тільки вони оба співали.

Незаперечні докази

— Івасю, — питає вчителька, — які ти маєш незаперечні докази, що Земля кругла?

— Та ви щойно казали і в книжці так написано.

Правда мимоволі

У царській Росії по школах у кожному класі на стіні висів хрест, а по боках його портрети царя та губернатора.

— Хто це є? — питає учитель дитини.

— Хрест.

— А оті портрети по боках — чиї?

Ніхто не знає. Аж малий Коля встає і каже:

— То, певно, два розбійники по боках Христа.

На уроці релігії

— Коли жив Мойсей?

— Не знаю.

— Подивися в Біблію. Там коло Мойсея написано число 4.000.

— Я, прошу отця, думав, що це його номер телефону.

Забудькувата мама

— Чого плачеш, малий?

— Бо я впав і мама тріпала мені сподні * від порохів.

— То чого плакати?

— Бо мама забула при тріпанні зняти з мене сподні...

Штани

19*

Не лише для приємностей

Батько дає догану синові:

— Взагалі не розумію, як можна бути таким лінтюхом?! Для мене праця — це приємність!

— Ото! А ви, тату, думаєте, що ми створені лише для приємностей?

Рація

Учитель: З якого то звіряти сей кістяк?

Учень: З неживого.

Отже?

Учень: Дикі люди малюються, деякі жінки малюються, — отже, деякі жінки є дикі.

Молоденькі вікна

Галя перший раз у селі, побачивши малі вікна у мужицьких хатах, вигукнула:

— Мамусю, дивіться, які тут скрізь вікна молоденькі!

Гра

Мати: Діти! А вам що сталося? Чого ви так позапухали?

Діти: Ми, матусю, бавилися так у тата й маму.

Нащо вуха?

Учитель: Скажи мені, Івасю, нащо тобі вуха?

Учень глянув з-під лоба на учителя: На те, щоб пан професор за них не тягнули.

Як виглядають бузьки?

Учителька: Як виглядають бузьки, ви вже знаєте. Чим живляться, також. А тепер хто з вас скаже, чому на зиму бузьки відлітають до тепліх країв?

По хвилі Манюся підносить пальчики.

Учителька: Бачите, Манюся та з вас всіх найрозумніша. Ну, Манюсю, скажи.

Манюся: Бо і там, прошу пані, люди хочуть мати дітей.

Самогубство — гріх

Учитель: Чому самогубство є гріхом?

— Бо шкодить здоровлю.

Кому краще

— Слухай, Івасю, ані руш не можу тебе навчити добре писати. Усе робиш багато блудів. Я був такий, як ти, то вже писав без блудів.

— Бо ви мали ліпшого професора, як я!

Неписьменний

— Як називаєшся?

— Івась.

— Ну, а як пишешся?

— Я не пишуся, бо не вмію ще писати.

Сам напросився

Учитель: Івасю, відгадай мені загадку: Що їсть, не п'є, а ходить і б'є?»

— А що ж, як не пан професор!

Ділення

Учитель: Маєш поділити 12 яблук на двох хлопців, по кількох даси кожному?

Учень: По три.

— А з рештою що зробиш?

— Решту собі возьму!

Усе навпаки

Учитель: Коли то до нас бузьки прилітають?

Перший учень: На весну.

Другий учень: А до нас прилетів взимі.

Татів син

— Як називаєшся? — питає вчитель нового учня.

— Я не називаюся.

— А мама як тебе кличуть?

— Татів сину!

— А тата як мама кличе?

— Ти старий пияку!

Якщо шкодить

— Що? Ти смієш курити при мені? — кричить батько до 10-літнього сінка.

— Якщо тобі, татку, тютюновий дим шкодить, то я вийду до другої кімнати.

Відповідь

— Бачиш, Петрусю, тепер я вженився з твоєю сестричкою і заберу її до себе. Чи ти витримаєш без неї?

— Якщо ви витримаєте з нею, то я певно витримаю без неї.

Приклад

— Що це? Годинник вже кілька днів не йде!

На це восьмилітній синок:

— Це дуже гарно з його сторони. Ти, татку, повинен брати з нього приклад.

Голос дитяти

Пані до служниці:

— Чому ж ви покинули своє останнє заняття?

— Тому, що я не хотіла мити дітей.

Діти (хором): Матусю, матусю, прийми її, прийми.

Страх

Батько (до сина, який з'їв півторта): Покинь, хай лише мама цей торт побачить!

Син: Батьку, вже знову боїшся?

На дощ чи на погоду?

— Мамо, барометр упав.

— Буде дощ.

— Але він розбився.

Зуб

— Тату, я дуже боюся рвати зуб.

— Дурниця. Хвилинка — і вже зуба нема.

— А звідки ти знаєш, тату? Чи тобі вже колись виривали зуб?

— Чи лиш один? Сто!

Пожалів

— Вір мені, Ромчику, що те, що я тебе болю, болить мене більше як тебе.

— Ах, татку, будь до себе врозумілий.

Чи не все одно?

Лис покрав з курника курей.

— Бачиш, Олю,— каже мати,— лис покрав курей і пожер, бо вони були нечемні.

— А коли би були чемні, то ми би їх поїли!

Ентомологія

Маленька Мирося перший раз побачила осу:

— Мамусю, мамусю, тут є муха, яка має на собі светер...

Вихід

— Я не виходжу, ти не виходиш, він не виходить, ми не виходимо, ви не виходите, вони не виходять! Марку, повтори!

— Ніхто не виходить — і шлюс!

Пересторога

Учитель до малого Івася, який щоденно дістає двійку в школі:

— Що казав тобі батько за твою двійку?

— Був злий, дуже злий. Якщо ви де його стрінете, зійдіть з дороги...

Мудрий хлопчик

5-літній синок загубив у юрбі батька, шукає, шукає, а вкінці питає поліціанта:

— Чи ви часом не бачили одного пана без такого хлопчика, як я?

Усе помітно

— Івасику, чи вчитель закріпив, що я помагав тобі писати домашні задачі?

— Не знаю, мамо.

— Що ж він говорить?

— Що я з кожним днем стаю дурнішим...

Кмітливий

Учителька: Івасю, скажи мені, чому риби не говорять?

Івась: А ви попробуйте заплхати голову у рот, чи будете говорити?

На уроці фізики

Учитель: Від тепла тіла розширюються, а від холоду меншають. Дай приклад!

Учень: Літом дні довші, а зимою коротші.

Виплутався

— У котрій битві загинув шведський король устав Адольф?

— В останній, пане професор.

Не було часу

— Чому ти спізнився до школи?

— Пане професоре, я так біг, що не встиг придумати оправдання.

Пильний син

— Тату, я вже не сиджу на останній лавці.

— Добре, сину, маєш за то на цукорки. Тепер скажи, як то сталося?

— Бо останню лавку дали до столяра.

На відпочинку

Малий Ромчик поїхав з цілою родиною на море. Одного дня всі пішли до лісу. На поляні було сухе дерево, без листя.

— Мамцю! Глянь, це дурне дерево все ще живе, що ще зима...

Серед близнюків

— Чому плачеш, Ромчику? — запитав батько одного з синів-близнюків.

— Бо мамуся викупала мене другий раз і каже, що я — Степан.

Право власності

— Діти, — каже вчителька, яка хоче пояснити школярам гідь крадежі, — якщо б я запахнула руку до піджака якогось мужчини і витягнула гроші, то ким би я тоді була?

— Його жінкою, — відповіли хором діти.

На вулиці

— Малий, чому так плачеш?

— Бо я загубив 10 сотиків.

— Не плач, маєш 10 сотиків.

Малий далі плаче.

— Чому знов плачеш?

— Бо дивіться, якби я був не згубив тих 10 сотиків, то тепер мав би 20.

Цікавий

— Вуйку, скільки треба часу, щоб злетіти з п'ятого поверху на вулицю?

— Може дві хвилини.

— То твій годинник повинен вже бути на долі. Я перед хвилиною викинув його через вікно.

Причина

Мама: Але ж, Марусю, що ти за крики робитиш? Глянь, як тихо сидить Богдан.

Маруся: Він мусить тихо сидіти, бо така грамада. Він є татом, який пізно прийшов додому, а я мамою.

Страшне

— Мамочко, чи звірі знають, як вони наживаються?

— Ні, дитино.

— Це було би страшне для осла, правда, мамочко?

Щирий

— Скажи мені, Івасю, коли у вас подають бід?

Івась (зітхаючи): Як тільки ви вийдете.

Що таке цивілізація?

В одній школі учитель оповідав, як то давніше у нас було багато ведмедів, але цивілізація знищила їх.

— Тепер скажи, що таке цивілізація? — запитав він учня через кілька днів.

— Цивілізація то така пошесть, від якої мирають ведмеді.

Анонім

Учитель пояснює, що означає «анонім».

На задніх лавках хтось говорить.

— Тихо там! Хто там голосно говорить?

— Анонім.

Доказ

Учитель пояснює, що Земля кругла. Опісля питає учнів.

— Петрусю, які маємо докази, що Земля

— Глобус, прошу пана професора.

Теж правда

Учитель: Коли діти терплять за гріхи родичів?

— Тоді, коли родичі помагають нам писати задачі.

Йому однаково

У дворі б'ються діти, один орудує лопаткою, а другий кулаками.

— Кинь лопатку! — крикнула жінка з віна. — Та ти ж його покалічиш. Його в лікарню заберуть!

— А його і так забирають, на апендицит! — відбився хлопчисько.

Досвід

— Що буде, коли залізо лишимо надворі?
— Воно заіржавіє.
— А коли лишимо золото?
— То золото вкрадуть.

Мудре питання

Мати: Диви, Васильку, курятко вилізло з яєчка.

— Але як воно там влізло?

Син репортера

Тато: Павлусю, з ким бився Юлій Цезарь?

Син: Ти питай поліціанта про такі справи, а не мене.

Історія повторюється

Татко-колгоспник вчить Івася:

— На початку світу був хаос.
— А ти казав, татку, що історія не повторюється.

Тільки тому

— Чому Ной забрав на корабель по парі звірят?

Учень: Тому, що не вірив у байку про бузька.

Усе бачать, усе чують

— Ми бавилися нині в мужа і жінку, ма-тусю.

— А як то було?

— Я зробила обід і ми сіли за стіл. Івась кричав, що таке свинство не буде їсти, я плакала, і він траснув дверима і вийшов.

Практик

До школи приїхав інспектор і зайшов до четвертого класу на лекцію релігії. Дає питання одному учневі:

— Скажи мені, маленький, чому просимо в молитвах за щоденний хліб, а не місячний, чи річний?

— Бо... бо... бо спліснів би, прошу пана інспектора.

Ощадливий

Учитель питає школяра:

— Яка є різниця між громом і електрикою?

— За грім не треба платити.

А справді?

— Тату, а від чого вмерло Мертве море?

Також іде

Малий Юрчик питає тата:

— Тату, чому індіани малювали собі лице?

— Малюють собі тільки тоді, коли ідуть на війну. Щоби настрашити ворога.
За хвилину Юрчик кричить:
— Тату, йди подивися,— мама іде на війну!

Колисанка для бабці

Бабця співає колисанку. По півгодині каже малий Ромцьо:

— Бабуню, перестань, бо я не можу заснути.

Дасть собі раду

Тета Зоня каже до малого Ромця:

— Ким ти будеш, Ромцю, як виростеш?
— Стрільцем.
— Як будеш стрільцем, то вороги можуть тебе забити.
— Ну, то я буду ворогом.

Знає добре

— Юрчику, подай теті руку на прощання.
Ну, що треба сказати, як тета відходить?
— Богу дякувати!

Випадок в трамваї

Батько повчає малого сина:

— Коли їдеш трамваєм і сидиш, а як побачиш, що якась пані стоїть, встань і попроси, щоб сіла на твоє місце.

Другого дня їде тато з сином. Нема місця, і син сидить татові на колінах. Але бачить, що стоїть пані. Встає і каже до неї:

— Прошу пані, я постою, а ви сядьте ласково на моє місце.

Щасливий кінець

Тато оповідає маленькій Олі казочку і так кінчує:

— ... жили щасливо аж до самого кінця...

Оля перериває і питає:

— То вони, татку, не поженились?

Віддячиться

Бавляться дві дівчинки. Одній померла мама, і вона має білий хліб з поминок. Друга просить у товаришки:

— Дай і мені трошки білого хліба. Як моя мама вмере, то я тобі віддячуся.

Паскудне слово

Четвертокласники пішли на прогулянку за місто. Діти бавляться, а вчителька хоче сісти і попочити.

— Прошу пані,— каже малий Івась.— Провважати, щоби пані не сіла в паскудне слово.

Страхопуд

— Мамцю, чи ти привезла того страхопуда?

— Якого страхопуда?

— Аво, тато, коли побачив, що ти приїхала, сказав, що вже знову той страхопуд приїхав.

Відзначився

— Мамо, я нині найкраще відповів у класі.

— А то гарно, Івасю. І що ти таке сказав?

— Що страус має три ноги.

— Але ж, Івасю, страус має дві ноги.

— Так, але всі інші хлопці відповіли, що чотири ноги.

Кого слухати

- Ромку, скажи мені, кого маємо ще слухати, крім родичів?
- Радіо, прошу пана професора.

Що буде?

- Івасю, як я тобі дам 2 яблука, а Грицеві 3, то що з того вийде?
- Бійка, прошу пана професора.

Де вони?

Учитель викладає арифметику у першому класі. Нині вчили число «3». Усім все ясно, і вчитель питає одного учня:

- Дам тобі два яблука...
- Де вони? — каже той.
- Дам тобі ще одно, — продовжує вчитель.
- Прощу дати, — нетерпеливиться учень.
- Скільки маєш разом?
- Ні одного не маю, — каже учень і розводить рученятами.

Сон

Мирося збудилася.

- Що то за страшний звір був, мамусю?
- Не знаю, дитино.
- Але ж ти також мені сnilася.

Лише відпочинок

- О, як то гарно, синочку, що ти перестав плакати.
- Я не перестав, я лише відпочиваю.

Нагода

Малий Василько дістав відразу дві сестрички. В родині свято, і Василько не пішов до школи. На другий день батько пише оправдання, чому той не був у школі.

— Татку! — каже Василько, — а може би одну сестричку відкласти на другий тиждень, то я і цей раз не пішов би.

Ромчик на селі

Малий Ромцьо поїхав на село до бабуні.

— Бабцю, — питає котрогось дня, — чого та курка не кудкудає?

— Бо голодна.

— То вона не може собі знести яєчка на сніданок?

Мав її на думці

Ромкові дала тета цукерки, але небавом їх вже не стало.

— Але, Ромчику, як ти міг сам з'їсти? А про сестричку ти подумав?

— Чому не думав? Думав. Я боявся, щоби вона не надійшла, поки я не з'їм.

Хитрун

Батько фотографує свого сина в різних позах: з коником, на конику, з візком, з газетою.

Нарешті синок просить:

— Татку, зроби мені одну знимку, коли я їм шоколядку.

Логіка

— Івасю, кілька маєш братів?

— Двох.

— Неправду кажеш, бо твоя сестра казала, що має трьох братів.

Дбайливий син

У ресторані сидить батько з восьмилітнім сином.

— Прошу пиво і содову воду,— замовляє батько.

— Е ні, для тата також попрошу пиво,— поправляє синок.

У школі

— Так, мої любі, ви всі повинні йти слідами своїх батьків!

— І Сахарович теж?

— Певно, що так, чому питаєш?

— А, бо його тато вже третій рік сидить в криміналі.

Подібний на тата

— Знаєш, тату, один з нашого класу сказав, що я подібний до тебе.

— А що ти йому на те?

— Нічого, бо він набагато сильніший від мене.

Зрадник

— Татусю, вчора ввечері ми стрінули пана Льолю в парку. Який він дурний!

— Як так можна говорити про поважну людину!

— А, бо стрічає нас пан Льольо і каже: «Добрий вечір, моє серденько». Я підставив личко, а він замість мене цілує маму.

Усе вони знають

— Я знаю, як родяться діти. Ага!

— Овва! А я знаю, як не родяться! Ага!

Бажання

Мама до 5-літнього Івася:

— Що хочеш на ім'янини?

— Мотоцикл з панною на задньому сидінні.

Чого плаче

— Чого плачеш, малий?

— Бо мій брат має 14 днів канікул, а я ні.

— Ага! А чому ж ти не маєш?

— Бо я ще до школи не ходжу.

Велика правда

Батько до дітей:

— Хто був у цьому році чемний і робив все, що мама казали?

— Ти, татку!

Добрий син

Осінь, падає дощ. На вулиці стоїть малий хлопець, плаче і просить милостиню. Надходить старший пан, дає йому п'ятак і каже:

— Ти, хлопчику, певно їсти хочеш?

— Ні, це мій тато хоче пити.

Дивина

Малий Івась до свого діда, який має лису голову і густу бороду.

— Дідуню, чому ти носиш все волосся на бороді?

Має причину

Ромчик з під'язаним лицем.

— Чому ж не йдеш додому, як тебе болять зуби?

— Бо мій тато є дентистом.

Конспірант

— Де мама? — «Десь пішла». — А тато? — «Тато теж сховався».

Знає, що дивитись

Батько приходить до хати і показує зразок тканини, яку замовив на костюм.

— Ну як, сину, гарно буде?
— Так, зовсім добре.
— Але ж ти дивишся на лівий бік.
— Мене цікавить тільки мій бік. Ви все одно колись вбрання для мене перелицюєте.

Любов до ближнього

Піп у школі наводить приклад мило-сердя:

— Слухай, Грушак, коли я бачу, як погонич б'є свого осла і не дам цього робити — яка це буде чеснота?

— Братерська любов, панотче!

Не той вуйко

— Як не будеш чемний, то тебе вуйко в торбі забере!

— Та де там! Вуйко своїх дітей кинув.

Одне неясно

— Івасю, не знаєш, хто з'їв пиріг, що був в коморі?

— То пес. Я сам бачив, як він їв.

— А не знаєш, хто псові дав ключ від комори?

Вуса

Прийшов дяк до сусіда і взяв малого Івася на коліна.

— Поцілуй мене, Івасю, дам на цукерки.

А батько Івася жартує:

— Не цілуй, синку, бо тобі від того виступуть вуса.

— Е, ні, — каже Івась, — а во дяк цілують щодня маму, а їм вуса не вирости.

Дитячий підхід

— Мамусю, ти надовго їдеш до моря купатися?

— На місяць.

— О, то ти мусиш бути дуже брудна.

Знають його

Батько йде на роботу дуже рано, коли діти ще сплять, а приходить увечері, коли діти вже сплять. У неділю наймолодший синок питає маму:

— Що то за пан, що тільки в неділю з нами бідає і тоді нас б'є?

Усе навпаки

Батько до семилітнього сина:

— Дмитруню, думаю, що то ти навчив папугу таких поганих слів.

— Ні, татку! Я сказав папузі ті слова, які вона не сміє говорити.

Чемний

Дідусь хоче спати, а малий Івась не дає. Дідусь просить:

— Івасю, сиди трохи спокійно. Я через тебе не можу ні хвилини подрімати. Не кричи тепер!

— Добре, дідуню! Я пожду, як ти заснеш.

Практичний

- Бабуню, ти завжди говориш, що за зло треба віддячуватись добром...
- Так, мій коханий.
- Ну, чи дістану від тебе золотого. Я побив твої окуляри.

Роздуми

- Скажи, матусю, як називається віслюкова мама?
- Ослиця, синку.
- А чи ти теж так називаєшся?
- Я?
- Так, ти вчора сказала мені, що я осел.

Мавпа

- Малий Іваночко малює звірят.
- Тату,— каже,— стань на хвилиночку на ногах і руках.
- Нащо?
- Та, бо я хочу намалювати мавпу.

Шибеник

- Це було у Львові. Одного разу приходить Івась до школи і говорить:
- Моя сестра має шкарлатину.
- Що? Як ти смів приходити до школи, як сестра хвора? Зараз забирайся і не приходи доти, поки сестра не виздоровіє.
- Івась іде додому і регочеться:
- Добре, що я не сказав, що моя сестра в Перемишлі.

Давні булки

- Вас гарненько здоровить мамуся і казала сказати, що булки були такі тверді, як каміння.
- Ну, то поздоров від мене свою мамусю,— вклонився пекар,— і скажи їй, що я не перший раз печу булки, що я вже пік їх ще як тебе на світі не було!
- Ах, так, то значить мама купила ще з того часу булки?!

Верблюд

- Учителька: Верблюд може йти цілий тиждень, не торкаючись і краплі води.
- Овва, і я також міг би, якби мене мама не вмивали.

Усе минає

- Якже ж! Ви говорили, що ця черепаха, яку я у вас купив, житиме 300 літ, а вона вчора загинула.
- Правдоподібно, дитино, якраз учора її минуло триста літ.

Іспит

- Скільки подорожей здійснив Кук?
- Три.
- Тепер скажи, під час котрої Кук загинув: першої, другої чи третьої?

Кухонна таємниця

- Ох, матусю, ти мусиш побачити, які татівські і служниці смішні. Вони роблять на кухні монотонну роботу.
- Так? І що вони роблять?
- Ганя тримає цитрину, а тато тисне Ганю.

Із шкільних завдань

«Римляни були дуже войовничим народом. Меч був їхнім щоденним хлібом».

«Праліс — це такий ліс, де ще ніколи людська рука не зробила жодного кроку».

Недільний ліній

— Ти що лежиш, Марусю, в подушках? Стидайся і вставай скоренько!

— Ой, мамо, чи я могла б ще трошки полежати і в ліжку стидатися?

Дитя міста

— Панно Дарцю, може хочете спробувати подоїти корову?

— Так, але я б хотіла наперед потренуватися на телятку.

Винахідливий учень

Учніям задали домашнє завдання на тему: «Кінь». Було визначено обсяг — 220 слів.

Малий Бодьо написав:

«Мій батько сів на коня і поїхав у поле. По дорозі кінь сполошився, батько полетів у рів і зламав собі два ребра».

Учитель прочитав і каже:

— Тут тільки 22 слова, а де решта?

— Решту слів тато сказав, поки приплетався додому. Але ці слова були такі, що не можу їх написати, бо мене викинули б зі школи.

Бузько винен

— Чий ти син, Івасю?

— Я син шевця, але якби мене бузько заніс на одну хату дальше, то я був би сином пана директора.

Добре питання

— Мамо, чи поліційною собакою може бути й пес, який вже раз вкрав ковбасу?

Що то буде?

Школярка Оля, в сім'ї третя, наймолодша, риває личко від книжки і питає вагітну маму:

— Мамо, ти народиш китайця?

— Чому?

— А в книжці написано, що кожна четвердитина, яка народиться у світі,— китаєць.

Виграв

Данилко входить у хату обдертий, із синями, із розбитим носом. На питання батька, що сталося, відповідає:

— Я заложився з Юрком, що він мене не несе по драбині на стрих*, і Юрко програв.

Не варто митися

Мала Славця ніяк не хоче мити личка.

— Будь чемна,— просить її бабуся,— коли була така, як ти, завжди мила лице.

— Ну, то й подивися, як воно тепер виглядає,— відповіла дівчина.

Мрії учня

— Шкода,— каже Івась,— що я не жив ще перед Богданом Хмельницьким!

— Чому?

— Бо тоді менше вчився б історії.

Відповідальність

Учитель каже учневі поділити на склади слово «відповідальність». Той ділить.

— А чи знаєш ти, що означає таке довге слово?

— Як на штанах маю два гудзики, — каже учень, подумавши, — а один відірветься, то ціла відповідальність лежить на другім.

Буде досить

— Скажи мені, Івасю, як тобі тато дасть 10 грушок, а мама 5, то скільки будеш мати?

— Буду мати вже досить.

Нема дурних!

Мама: Ромцю, будь чемний і поцілуй надобраніч паню.

Ромцю: Ага, щоби я так дістав по бузі, як учора татко!

Добрий школяр

— Як то, Ромцю, ти знов забув, що вчився сьогодні в школі? Дивися, твій товариш Василько все пам'ятає.

— Е, не штука! Йому далеко ближче зі школи додому.

Що залишається?

— Маєш десять яблук, — каже вчитель. — Твій товариш підходить і забирає в тебе п'ять яблук. Що тобі залишається?

— Смальнути його по голові!

Приємні відвідини

— Ну, як, Іванку? Не був ти вуйкові і тітці тарем?

— Зовсім ні, мамо. Навпаки, коли я приїшов до них, тітка сказала: «Ще тільки тебе брали!»

Перехвалив

Сперечаються двох хлопчаків:

— Мій тато багатший за твого.

— А мій мудріший.

— А мій тато твому позичив гроші.

— А мій твому не віддасть.

У звіринці

— Чому бузько піднімає одну ногу?

— Дурний ти! Ану спробуй підняти обидві!

Нема й не треба

— Слухай-но, хлопче, чому ти не чешешся?

— Бо не маю гребінця.

— А чому собі не купиш?

— Бо я тоді мусив би чесатись.

Зачароване коло

— Чого ти плачеш, сину?

— Бо мене били.

— А за що тебе били?

— Бо я плакав.

На уроці арифметики

— Десять косарів скосило сіножать за три години. Скільки треба годин, щоби цю сіножать скосило п'ятьох косарів?

— Ніскільки.

— Як же так?

— Бо тамті десять уже скосили.

Цікавий

- Чому ж, хлопчику, хочеш, щоби я погладила цього песика?
- Бо я цікавий, чи він кусає.

У саду

- Ти слухай, Грицьку, що ти робиш на моїх яблуньці?
- Та знімаю свій батіжок.
- Але ж той батіжок ти закинув туди ще тиждень тому.
- Так, але тоді ще не було спілих яблук...

Пропажа

- Чого ти такий зажурений, Івасю?
- Та бо я мав у кишені два цукерки, один свій, а другий Марійки, і той Марійчин пропав.

У темені

- Слухай, Влодку, як це сталося? У шафі було два яблука, а тепер є тільки одно.
- Бо було темно і я другого яблука не побачив.

Батько і син

- Івасю, ти насправду малий віслюк. А знаєш ти, що це таке?
- Знаю. Малий осел — це син великого осла.

Не має приятелів

- Батько: Скажи, Івасю, ти маєш багато приятелів у школі?
- Ні одного!

— Чому ж то?

— Бо то таке, тату: я не терплю тих хлопців, що мене б'ють, а мене не терплять ті, кого б'ю!

Курець

На вулиці один старший пан картає хлопця, що курить.

— Ти, смаркачу, куриш? Чекай, я скажу твоєму вчителю.

— Овва, я ще зовсім до школи не ходжу.

Хто де?

— Мамусю, я не можу запнути суконки, бо гудзички ззаду, а я спереду.

Де кінчається любов?

Питається тітка Івася:

— Ти любиш ходити до школи?

— Дуже люблю. І вертатися теж люблю, лише не люблю у школі сидіти.

Не винен

— Івасику, не тягни kota за хвіст.

— Я не тягну, я лише тримаю, кіт сам тягне.

Перший

— Тату, я нині у школі був перший.

— Ну, нарешті, синочку!.. А що ж тобі сказав професор?

— Шараневич, ти перший осел у класі!

Ясна відповідь

— Де сонце сходить?

— На сході.

— А де заходить?

— На протилежній стороні.

Хто кого?

- Ну, що там?
- Скажи мені, тату, як бджола сяде на кропиву, чи вона вжалить кропиву, чи кропива — бджолу?

Чудо

Малий Влодко їхав з мамою за границю. Приїхали обоє в Карсти. Провідник показує місцеві дива.

— Оця річка зникає раптом у місті і випливає щойно по двох годинах за ресторацією найближчої місцевості.

Малий Влодко: — Так, як наш тато! Так, як наш тато!

Малий вуйко

Вуйко до малого Івасика:

- Сцьо тобі, Івасику, дати цюцю?
- Ви такі, вуйку, великі, а ще не вмієте говорити!

Послуга

Господар бачить крізь вікно, що до хати йде ексектор. Ховаючись до хати, каже синові Івасеві:

— Скажеш тому панові, що тато пішов геть!

Івась зробив так, як велів батько, але як ексектор запитав, коли батько повернеться, Івась відчинив шафу і спитав:

— Тату, коли ви повернетесь?

Кривда

- Тату! Чи учителеві платять?
- Очевидно, сину!
- Але ж це несправедливо! Він бере гроші, ми, діти, мусимо працювати!

Про бузька

— Знаєш, Петрусю, бузьок приніс тобі маленького братчика, хочеш його оглянути?

— Е, що там братчик. Я волів би побачити його бузька.

Зрозумів

Старенька бабуся послала Івася за цукром, як він повернувся, дала йому лише 2 сотики а послугу. Івась взяв і мовчить.

— Що треба сказати? Не знаєш? — допитується бабуся.

— Знати знаю, але татуньо мені заборонили аятися!

Сім гріхів

- Івасю, назви мені сім головних гріхів.
- Один, два, три... сім.

Трубка

Синок просить тата, щоб купив йому трубку.

— Обійдеться, — каже тато. — Будеш цілий день трубіти, і я не зможу працювати.

— Ні, тату, я буду трубіти тільки тоді, як ви будете спати.

Анатомія в школі

Скажи мені, що це є хребет?

— Хребет — це є часть організму, на якому з одного боку сидить моя голова, а з другого сиджу я.

Драбів син

— Що ти, хлопче, робиш у моєму саді на грушці? Де твій тато? Я піду пожаліюся, хай знає, якого драба має! Де тато, питаю?

— Та... тато он на яблуньці...

Легке питання

— Назви мені шістьох звірів, які живуть в Африці.

— Чотири леви і два тигри.

До пори до часу

— Як довго Адам і Єва були в раю?

— Поки не допіли яблука.

Жінки всі однакові

Мама до чотирирічного сінка:

— Ти знов нечемний! Тепер я мушу сказати таткові...

— Розуміється! Жінки всі однакові. Ніколи не додержують тайни.

Причина плачу

— Чому ти плачеш?

— Бо мама назвала тата ослон, а тато маму гускою... а я тепер не знаю, хто я такий...

Милосердний

— Мамусю, може маєте десять сотиків для бідного старенького дідуса?

— А де ж той дідусь?

— А он там на розі горішки продає...

На вулиці

— Чого плачеш, малий?

— Бо мій тато помер, мама теж померла, ціла родина вимерла, а як верну додому без грошей, вони мене будуть бити.

Чий капелюх?

— Провідмінняй, Івасю, слово «капелюх».

— Хто, що? — Капелюх. — Чий, чия, чий? — Тата.

Нетерпеливий

— Чого плачеш, малий?

— Бо тато купив вчора парасольку, а дощ не хоче йти.

За містом на прогульці

Учитель під час прогулянки показує дітям робітника, який товче каміння, і каже:

— Дивіться, діти, який твердий кавалок хліба!

— А ми думали, що то каміння.

Усе ясно

— Скажи мені, хлопче, майбутній час від слова «красти».

— Сидіти у криміналі.

Багач

- Мамо, хлопці зі мною дразняться. Кажуть, що я не маю батька.
- І що ти їм кажеш?
- Що маю більше батьків, як вони!

Хто загубився?

Під великоміським муром плаче малий хлопчик.

- Ти що, дитино, загубилася?
- Я не загубився. Я тут. Десь бабуня загубилася.

Хто бреше?

- Бабуню, хто бреше: ти чи тато? Ти казала, що прийшла пішки, а тато — що тебе холера принесла.

Іграшки XX віку

Малий Івась входить до крамниці із забавками:

- Прощу мені дати трійливого газу для душення олов'яних жовнівців.

Видовищ!

- Чого плачеш, малий?
- Бо мій братчик упав з драбини...
- Не плач, йому нічого не буде.
- Так, але всі бачили, як він падав, а я ні...

Помилка

- Скажи, Івасю, що створив бог шостого дня? — питає професор.
- Івась мовчить. А професор показує на себе.
- Ага. Бог сотворив пана професора!
- Але ж, дурню, не мене, а людину!

Обережність

- Дідусю, ви не маєте зубів?
- Не маю, дитино...
- Ані одного?
- Ні одного...
- То потримайте мої горішки, а я трошки тобавлюся.

Причина і наслідок

- Учитель: Івасю, а де ж та курка, що то її мама обіцяла мені прислати? Чи мама забула?
- Івась: Не забули, але курка виздоровіла.

Користь від мавп

- Учитель: Який маємо пожиток з мавп?
- Івась: Позитку вправді нема, але неньо звичайно зовуть маму шталою малпою.

Не знає

- Тату, зараз же йдіть до мами!
- А то пощо?
- Не знаю, але я вже дістав поза вуха.

Хто спішить?

- Тату, мені здається, що настав час сніданку.
- Ще ні, мій синку.
- В таких разі мій жолудок спішиться.

Казка з-за Збруча

- Дівчинка, що втекла з батьками із-за Збруча, оповідає казку:
- Ось і стали тягнути ріпку. Дід за бабу, баба за діда, внучка за бабку, Жучка за внучку.
- Прибігла Курочка ряба і питає:
- Хто останній в черзі?

Не все золото

- Не все золото, що блищить,— каже народне прислів'я.— Ну, діти, хто дасть приклад?
— Ваші штани, пане вчителю.

Цікавий

- Мамо, а хто це тигру купив таку ж шубу, як в тебе?

Звідки кіл?

- Учитель: Яка частина мови «кіл»?
Учень: То не є частина мови.
Учитель: А що?
Учень: Частина плота.

Кара

- Як будеш нечемний, то замкну тебе до курника!
— Овва! Зачиніть, мамусю, але я такої яйця не знесу!

Теля перед новими воротами

- Чому теля махало хвостом, як увиділо нові ворота?
— Бо хвіст не міг махати телям.

Незвичайна терпеливість

- Учитель: Хто мені назве приклад незвичайної терпеливості людини.
Івась підніс руку.
— Гомер був дуже терпеливий, бо мусив чекати 3 тисячі літ на видання своїх творів друком.

Нумізмат

Питає синок тата:

- Тату, хто то є — нумізмат?
— То такий чоловік, що збирає монети.
Другого дня їде синок з татом трамваєм бачить, як кондуктор бере гроші за білети.
— О! Тату, бачиш, це нумізмат!

Цей далеко піде

- Якщо, матусю, не купите мені цукерків, то буду вас кликати між людьми бабцею.

Як було б добре

- Мама вдарила сінка і він горнеться до тата, плачучи, та каже:
— Пощо ви, тату, женилися з мамою? Коли б ви були не оженилися, як воно було б нам добре!

Випитав

- Панич звертається до сільського хлопчини:
— Скажи мені, яка різниця між биком і коровою?
— Про це запитайте в бика.

Де мама?

- Де твоя мама?
— Вона дві години тому пішла на п'ять хвилин до сусідки.

Очевидні речі

- Пан професор сказав про мене, що яблуко від яблуні далеко не відкотиться. Що то значить, тату?
— О, ти, видно, знов говорив якісь дурниці!

Чому ковбаса має шкіру?

Син різника, дивлячись, як батько робить ковбаси:

— Я вже знаю, чому ковбаса має шкіру. Щоби люди не могли бачити тої погані, що в ній є.

Забудькувата бабуся

Маленька Галя після похорону бабусі знайшла її окуляри.

— Мамо, бабуня забула свої окуляри.

Шукач вигод

— Дідусю, чому ти дідусь?

— Бо ти мій внучок.

— А був би ти дідусем, якби я не був твоїм внуком?

— Ні.

— То що мені даси за те, що я тебе зробив дідусем?

Лінивий звір

Учитель зоології питає учня, який звір найлінивіший.

— Блощиця.

— Чому?

— Бо вона ніколи з ліжка не вилазить.

Знай міру

Влодко: Мамо, чи я можу читати в ліжку книжку, аж поки не засну?

Мати: Добре, але щоб не довше.

Перевірка

Мати: «Івасю, що ти там шукаєш у книжці «Виховання дітей»?»

— Дивлюся, чи мене добре виховують.

Дома найліпше

Мати розповідає синові про небо і пекло, а потім питає:

— А ти де хочеш піти: до неба чи до пекла?

— Ні, я таки лишусь дома.

Добрий час

— Скажи мені, Івасю, який це буде час: а хворий, — питає вчитель.

— Дуже гарний час.

— Як це? Чому?

— Бо тоді, коли ви хворі, нема науки.

Перший клас

Записали малого Івася до першого класу народної школи. Приходить Івась після першого дня науки додому, а мати питає:

— Ну, як там, Івасю, ти вже учень першої класи?

— Та яка там перша класа — дерев'яні лавки такі самі, як в третій класі у потягу, як ми вертали з міста.

Щиро і відверто

Семилітній Юрко передає під час науки у школі своєму товаришеві записку:

«По науці сперу тебе на квасне яблуко, але мусиш на мене зачекати».

Знає світ

- Тату, я вбив п'ять мух, дві чоловічого роду, а три жіночого.
— Як це ти пізнав?
— Бо дві сиділи на пляшці горівки, а три на дзеркалі.

Мрії

Малий Івась затримується коло слона і каже до батька:

- Тату, така груба шкіра дуже нам обом би ся придала.
— А то на що?
— А но вам, коли б'ють вас мама, а мені, як мене б'єте.

ЗМІСТ

Анекдоти дошлюбні	• • • • •	3
Анекдоти пошлюбні	• • • • •	46
Анекдоти про дітей	• • • • •	125

Литературно-художественное издание

СТАРІ ГАЛИЦЬКІ АНЕКДОТИ

Упорядник та редактор Роман Дідула

Львовская областная организация
Общества любителей книги
(На украинском языке)

Художник Зеновія Юськів
Коректор Марія Біличенко

Здано до складання 31.10.90. Підписано до друку 23.11.90.

Формат 70×90/32

Папір друк. Гарнітура таймс. Друк офсетний.

Ум. друк. арк. 6,14. Ум. фарбовідб. 6,29.

Обл.-вид. арк. 6,18. Тираж 25 000 прим.

Зам. № 1274-0. Ціна 3 крб. Замовне.

Львівська обласна організація
Товариства любителів книги
290008, Львів-8, вул. Підвальна, 3

Львівська книжкова фабрика «Атлас»
290005, Львів-5, вул. Зелена, 20

С77

Старі галицькі анекдоти /Упоряд. та ред. Р. Дідула.—
Львів: Львів. обл. орг. Т-ва книголюбів, 1990.—
167 с.

ББК 82.3(2Ук)